I-238

109-2-11

BIBLIOTECA
77 COMPLUTENSE. 4
E. 6 C. 9 N. 18

6

Liege 1495

124-2
92-1-2-2-15

Compendiū erroꝛum Joānis viceſimiſecūdi

Incipit compendiū erroꝛū Johānis pape
xxij. editū et compilatum a fratre Guillermo
ockam de oꝛdine fratrū minoꝛum.

ſ Ecūdū bokkyg

ſup ſacraꝫ ſcripturā quatuoꝛ ſūt
ſenſus ſcripture ſacre videlꝫ hy
ſtoꝛicus.allegoꝛicus. tropologi-
cus. ⁊ anagogicus. Vñ ſenſus
hyſtoꝛicus ſm Iſid.ethi.li.i.ca.vltimo. hyſto
ria inquit eſt rei geſte narratio per quā ea que
in p̄terito tempoꝛe facta ſunt dinoſcunt̃. Alle
goꝛia eſt qñ ꝑ factū vnū figurat̃ factum aliud
pertinēs ad inſtructionē fidei de xp̄o ⁊ eccl'ia
ſicut per noe in arca Geñ.vij.figurat̃ xp̄us in
eccleſia.etiam ꝑ ſerpentē eleuatū in palo Nu
meri.xxi.figuratur xp̄s eleuatus ī cruce.⁊ per
goliam victū a dauid ſignificat̃ diabolus vi-
ctus a xp̄o.⁊ ſic de alijs. Vnde allegoꝛia aliꝺ
ſonat:⁊ aliud ſignificat. Tropologia eſt quā
do per factuꝫ vnū intelligit̃ aliquid faciendū
quod ꝑtinet ad moꝛū infoꝛmationē ⁊ boneſta
tis conuerſationē. Vnde tropologia eſt moꝛa
lis locutio ad inſtructionē moꝛū ⁊ coꝛrectionē
ſiue apertis ſiue figuratis ſermonibus ꝓlata.
Anagogia eſt expoſitio qua inuiſibilia dei ꝑ ea
que facta ſunt intellecta conſpiciunt̃. Rō.i.
Vnde dꝛ ab ana quod eſt ſurſum ⁊ goge quod
eſt ductio quia ducit nos ſurſum ad intelligē-
tiam de ſupꝛaceleſtibus.

Incipit pꝛologus.

l Ocuti ſūt aduer

ſum me lingua doloſa.⁊ ſmonibus
odij circūdederūt me ⁊ expugnaue
runt me gratis.qui ſe dicūt apoſtolos. ſ inuē-
ti ſunt mēdaces et tirāni ꝑſequētes innoxios.
ꝓmouētes ꝑfidos.diffamātes catholicos.ex-
altantes ſciſmaticos.odiētes ꝓbos. veritatē
opp̄mentes.⁊ totis ſuis conatibus vijſqꝫ poſ-
ſibilibus hereticā extollētes intrepide pꝛaui-
tatem. Venit pꝛohdoloꝛ tempus de quo vati-
cinans btūs apoſtolus paulus.ij. Thimo.iiij.
Erit em̄ tempus cū ſanā doctrinā nō ſuſti-
nebūt:ſed ad ſua deſideria coaceruabunt ſibi
magiſtros pꝛuriētes aurib⁹. et a veritate q̇dē
auditū auertētes ad fabulas autē cōuertent̃.
que reuera pꝛophetia dieb⁹ noſtris (quod la
mentādo refero) eſt penitus adimpleta. Nā
inſurrexerūt in me ⁊ alios viros vtiqꝫ realiter
xp̄ianos.fideles.catholicos.⁊ oꝛthodoxos.te
ſtes iniqui.⁊ mentita eſt iniq̇tas ſibi. Qui vt
intentū ſuū hoꝛrendū ad finē poſſint optatuꝫ
perducere:ſcripturas ſacras ſubuertūt.dicta
ſanctoꝛum denegant.ſacros canones.legeſqꝫ
ciuiles repꝛobāt. Defendētes veritatem:mole
ſtant.perſequunt̃ ⁊ captiuāt.⁊ vſqꝫ ad interē-
ptionem abſqꝫ mīa cruciant. Et vt multa ver
bis paucis concludam. Regem etiā et legem
diuinā.legēqꝫ humanā.fronte meretricia.au-
ſuqꝫ execrabili ſubuertere ⁊ ſatagunt et feſti-
nāt. Sūt ne iuuenes ⁊ omino illitterati talia
nephāda etiā fabꝛicātes. ſ vt inferi⁹ luce cla-
rius apparebit.ſunt ſenioꝛes populi.pontifi-
ces.ſcribe.⁊ phariſei.necnō legiſdoctoꝛes.ve
luti fuerūt qui xp̄m crucifixerūt vt ſignanter
poſſimus dicere verbum Dañ. xiij. ſcriptum.
Egreſſa eſt iniq̇tas de babylone a ſenioꝛib⁹
iudicibus:qui videbant̃ regere populū. Per
iſtos inq̄ inductus ſuꝫ cū alijs chꝛiſticolis.cū
iniuria in pathmos depoꝛtatus. Non tñ ſum⁹
extra ſpem auxilij vel p̄mij poſiti:quia manus
dn̄i nō eſt abbꝛeuiata.et cōfidim⁹ in altiſſimo
ꝙ cū honoꝛe ī epheſū remeabim⁹ ⁊ iīurias xp̄i
cōfeſſoꝛib⁹ imo veraciter impꝛudēter illatas.
ꝓ loco ⁊ tempoꝛe his qui nūc ignoꝛāt: aperte
oſtendemus. Ni ſi deus noluerit.certus ſuꝫ ꝙ
neqꝫ moꝛs.neqꝫ vita.neqꝫ angeli. neqꝫ p̄ncipa
tus.neqꝫ inſtantia.neqꝫ futura.neqꝫ foꝛtitudo
neqꝫ altitudo.neqꝫ ꝓfundū.neqꝫ tribulatōnes
neqꝫ mine.neqꝫ ꝓmiſſa. neqꝫ alia creatura po-
terit nos ſeparare a charitate dei:ſeu defēſiōe
fidei chꝛiſtiane.ꝓ qua laboꝛes ⁊ erūnas didi-
cimus tolerare. Nec tñ inuite:quātum ex ꝑte
eſt veritatis catholice defendēde.licet gemē-
tes doleamus:ꝙ tot diebus noſtris q̇ videbā-
tur eſſe columne in eccl'ia dei.⁊ qui deberēt fi-
dem xp̄ianā vſqꝫ ad ſanguinē defendere:in he
reſum foueā ⁊ erroꝛū ſe p̄cipitāt ⁊ labunt̃.imo
cū gaudio omnes iniurias blaſphemias et ꝑ-
ſecutiōes ꝓ xp̄i amoꝛe ſuſtinemus. Sciētes ꝙ
vt ſcribit apl's.ij.ad Thi.iij. Om̄s qui pie vo
lunt viuere in xp̄o ꝑſecutionē patient̃. Et qm̄
vt ait idem apl's.i.ad Coꝝ.xi. Opoꝛtet here-
ſes eſſe vt qui ꝓbati ſunt manifeſti fiāt.poſui-
mus facies noſtras vt petrā duriſſimā:volen
tes ⁊ cupiētes cum dei adiutoꝛio in negocio fi
dei multipliciter ꝓbari.vt ꝓbati poſſim⁹ mū-
do manifeſtari.nec ꝓpter inſidias hoīꝫ impio
rum manū ad aratrū poſitā ſauciati ꝑſecutio-
nibus retrahemus. intelligētes voce veritatꝭ
Math.v.eſſe dictū. Beati qui ꝑſecutionē pa
tiunt̃ ꝓpt̃ iuſtitiā:qm̄ ipoꝛū eſt regnū celoꝝ.⁊
i.Pe.iij. Si quid patimini ꝓpter iuſtitiā:btī.
Et pſal.ait. Beatus vir qui nō abijt in conſi-
lio impioꝛuꝫ. Si quid autē ſcripſero in p̄ſenti
opuſculo quod ſcripture vel doctrine ſancto-
rum ſeu ſacroſancte eccleſie aſſertioni repu-
gnet ⁊ aduerſetur:coꝛrectioni pꝛefate eccleſie
catholice nō eccleſie malignantiū.non hereti

coꝝ.nō ſciſmaticoꝝ. nec eoꝝ fautoꝝ ꝰ me.
et dicta mea ſubijcio ⁊ expono.

Iues locutus eſt

D et oīs tacuerūt.⁊ v̄bum illius vſqꝫ
ad nubes ꝑducēt. paup̄ locutus eſt
et dicūt quis eſt hic.⁊ ſi offenderit ſubuertent
illum.v̄ba iſta Eccl'.xiij.ſcripta poſſum ego ⁊
quidā alij xp̄i paupes nō imerito ruminare: q̄
de neceſſitate ſalutis contra quoſdaꝫ diuites
mūdi huius.q̄ cōfidūt in multitudine diuitia
rum ꝓ iuſtitia certamus.Et q: in numero viſi
biliter ſumus.lꝫ in rei veritate plures ſint no-
biſcum ꝙ cū illis:ſumuſqꝫ rebus pauperes:ac
māmona iniq̄tatis omino carētes: ab alijs q̄
plus ſapiūt ꝙ opꝫ ſape ad ſobrietatē:blaſphe
mamur:diffamamur:⁊ deriſioni habemur:fa-
ctiqꝫ ſumus opprobriū abundātibus:⁊ deſpe-
ctio ſupbis.Et quia de facto inimici nr̄i ſūt iu
dices.ꝑ quos falſidica ⁊ frauduléta iformatō:
imo deformatio ad aures plurimorū fidelium
tam p̄ncipū ꝙ inferiorū clericoꝝ ⁊ laicoruꝫ de
geſtis noſtris circa negociū fidei dinoſcit̄ per
ueniſſe. ꝙ videlicet veritati reſiſtimus. et er-
rores ac hereſes ꝑtinaciter defenſamus: duxi
deo p̄mo cām nr̄i certaminis: abſqꝫ fermento
mēdacij:ſuccincto ſmone pandere.Vt neſciē
tes mortifera tormēta impudētiū viroꝝ:et ve
ritatē rei geſte:diſcant qualibus moleſtamur
iniurijs.quibuſqꝫ exceſſibꝰ fides catholica op
p̄mit̄:terit̄:et calcat̄.Ex̄ns itaqꝫ Iohes viceſi
muſſecūdus in ſede beati petri (in cuiꝰ curia
nō nūꝙ fui) dicēs ſe eſſe ſapiētē:ſtultꝰ factꝰ ē
volēs eſſe legiſdoctor nō intelligēs ea q̄ loque
batur.neqꝫ de q̄bus affirmauit . queqꝫ nūꝙ di
dicerat:temere docere p̄ſumpſit.⁊ qui p̄us nō
fuit diſcipulus veritatis:factus eſt mgr̄ here-
ſum.In arcū em̄ prauū cōuerſus:duo p̄ncipa-
liter agere attemptauit. romanū videlꝫ impe
rium vel ſibi ſubiugare vel penitus lacerare.
Et ꝓfeſſionē pauperū frm̄ minoꝝ erroneā eſſe
et illicitā q̄buſdā documētis inſanis declara-
ret vt iſtis pactis criminibꝰ totū mūdū ſubijce
ret ſue ditioni.Et q: ad tam execrabile deſide
rium ſuū inſtinctu hoſtiſ generis hūani adiuē
tum:ſi poſſibile fuiſſet implēdū.opus habuit
mēdacijs abūdare:ſcripturas ſacras vtriuſqꝫ
teſtamēti vna cū doctrinis ſcōꝝ ⁊ ſcē mr̄is ec-
cleſie reprobare.leges criminales deſerere:at
qꝫ alūnos xp̄i affligere:ꝑſeq̄:⁊ moleſtare: tres
deſtitutōes ſcripſit: q̄s ꝯſtōnes vocal̄r appel
lauit. Quarū p̄ma.ad ꝯditorē canonū. ſcd̄a.
Cū iter nōnullos . Tertia.q: quorūdā:icepit.
in q̄bus ſui ꝯceptus peſtiferi demētiā detexit
euidēter ⁊ monſtrauit. Nam dictas deſtōnes

erroribꝰ.hereſibꝰ.mēdacijs.⁊ ſophiſmatibus.
fermētās.in fidē ⁊ bonos mores dānabil̄r im-
pegit.⁊ in p̄iudiciū xp̄i ⁊ xp̄ianitatis ꝯ verita
tes catholicas intrepide ſcripſit.docuit.⁊ af-
firmauit. In p̄ma q̄dē deſtōne ſua videlicet Primus error
Ad cōditorē. Primꝰ error ſuus eſt.ꝙ reſuatio
dn̄ij rerū q̄bus aliq̄ religioſi vtunt̄.fcā ꝑ ſūmū
pōtificē ad ſtatū ꝑfectōis mīme ꝓdeſt. Queꝫ
errorē ponit ſub his v̄bis. Ipis q̄dē fribꝰ q̄tū
ad ſtatū ꝑfctōis nequaꝙ ꝓfuit retētio dn̄ij ſu
pradicta. Iſte igit̄ error ē idē cū quodā alio er
rore ſuo quo affirmat.ꝙ abdicatō ꝓꝑetat̄ ſiliū
rerū tā in ſp̄ali ꝙ in cōi ad ꝑfectionē nō ꝓdeſt
et ideo inferius vbi iſta v̄ba ponit ſil̄ r̄ctabūt̄
Scd̄s error in eadē deſtōne inſtus eſt.ꝙ via 2ᵘˢ error
p̄cipue diſponit̄ ad caritatē ꝑ āputationē ſoli
citudis:quā ip̄a t̄palia in acq̄rēdo ꝯſeruādo ⁊
diſpēſando exigunt. Hūc errorē ponit ſub his
v̄bis . Cū em̄ ꝑfectio vite xp̄iane p̄ncipalit̄ et
eēntial̄r in charitate ꝯſiſtat:q̄ ab ap̄lo viculū
ꝑfectōis d̄r: ⁊ q̄ vnit ſeu iūgit aliq̄liter hoīem
ſuo fini. Ad quē ꝑ ꝯtemptū bonoꝝ t̄paliū ⁊ ip
ſoꝝ expropatione via diſponit̄:ꝑ h̄ p̄cipue q̄d
ſollicitudo quā ip̄a t̄palia in acq̄rēdo:ꝯſeruā-
do:⁊ diſpēſādo exigūt (q̄ plerūqꝫ ab actu cha
ritatis retrahit) amputant̄. Hec ſūt v̄ba eiꝰ
q̄ veritati apte ꝯdicūt. Tū q: magis diſponit̄
via ad charitatē ꝑ amputationē amoris iordi
nati ad t̄palia: q̄ nō pōt eē effectꝰ charitatis:
ꝙ ꝑ āputatōnē ſollicitudis quā exigūt t̄palia
Tuꝫ q: ſollicitudo circa tēpalia pōt eē effectꝰ
charitatis ⁊ ex pura charitate ꝓcedere. ſicut
pꝫ in illis q̄ in charitate fūdati : ꝓpter elemo-
ſynas faciēdas: ꝓpter hoſpitalitatē ſectādā:
ꝓpter paupes veſtiēdos : ꝓpter captiuos re-
dimēdos: ꝓpter ꝑegrinos ſuſcipiēdos:et alia
pietat̄ opa exercēda : die nocteqꝫ circa t̄palia
laudabil̄r ſollicitant̄. Tū q: magis diſponit̄
via ad charitatē ꝑ votū pauꝑtatis:ꝙ ꝑ ampu
tationē ſollicitudis quā exigūt t̄palia: q: actꝰ
vouendi pauꝑtatē eſt difficilior atqꝫ ꝑfectior:
ꝙ carētia ſollicitudis quā exigūt t̄palia. Qua
re iſte error eſt merito reprobādus. Tertius 3ᵘˢ error
error in p̄dicta deſtitutōe inſertꝰ eſt. ꝙ expro-
p̄atio ſiue abdicatio bonoꝝ t̄paliū ꝑ votuꝫ ni
hil pōt cōferre ad ꝑfectionē:ſi eadē ſiue eq̄lis
ſollicitudo ꝑſeueret poſt expropationē q̄ ierat
Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Reſtat ꝙ ſi ſol
licitudo eadē poſt expropationē hmōi que an̄
ip̄am inerat ꝑſeueret:ad ꝑfectōnē hmōi:talis
expropatio valet nil cōferre. Verba eius erro
nea ⁊ viruléta in q̄bus veritati ꝯdicit ⁊ perfe
ctionē viroꝝ religioſorum in officijs ſpecial̄r
conſtitutorū dirimit ⁊ ānullat. Nam cōſtat ꝙ
abbates:p̄ores:et ceteri religioſorum prelati.

necnon inferiores in officijs ordis ſui ꝯſtituti
maioꝛē de cōi lege hn̄t ſollicitudinē circa tpa
lia acq̇rēda cōſeruāda ⁊ diſpēſanda poſt votū
paupta̅tis ⁊ exꝓꝓatōis ꝓpter officia aſſum-
pta vel eis iniūcta: ꝙ̄ in nouiciatu an̄ exꝓꝓa
tionē talē habuerāt. Nec ꝓpter hoc ſequit̃ ꝙ
exꝓꝓatio quā vouerūt nihil eis ꝯfert ad pfe
ctionē. imo exp̄ſſe ſequit̃ ꝯ̄riū. vt ait Anſelmꝰ.
q̇ in libro ſuo de ſimilitudinibus apte dicit ꝙ
opus bonum factū cū voto plus valet: ꝙ̄ fa-
4ꝰ error ctum ſine voto. Quartus error eſt ꝙ carētia
dn̄ij romane eccl̄ie reſuati: nō reddit carentē
paupiorē ꝙ̄ ſi res ip̄as cū dn̄io optieret. Hūc
errorē ponit ſub his v̄bis. Adhuc nec vtiqꝫ ꝓ-
fuit dictis fr̄ibus ordinatio ſupradicta. ꝙ̄tū
ad hoc. ꝙ ꝓpt̃ carētiā talis dn̄ij: ſe paupiores
dicere valeāt: ꝙ̄ ſi ip̄as cum illo quo carere de
bent dn̄io: obtineret. Qui error eſt ꝯtra det̃-
minationē eccl̄ie romane. nā ex̄ de ver. ſignifi
catōe. lib. vi. c. exijt q̇ ſeminat. exp̄ſſe d̄r. ꝙ per
carentiā talis dn̄ij abdicātes magiſ a tpalibꝰ
elongant̃. Eſt etiā ꝯtra rōnem. nam ille eſt
paupior ꝙ̄tū ad res tpales q̇ nō pōt ip̄as i iu-
dicio repetere nec ꝓ eis in iudicio litigare: ꝙ̄
ſi talia poſſet ꝓ tpalibus rebus exercere. Itē
qui hꝫ tale dn̄ium eſt ditior: cū poſſit res hmōi
vēdere ⁊ ꝓ ſua vtilitate alienare. Igit̃ carēs
tali dn̄io eſt paupior: ꝙ̄ ſi hmōi dn̄iū obtieret.
5ꝰ error Quitus error ſuus eſt ꝙ ꝙ̄tū ad res vſu cōſū
ptibiles vſus facti nō pōt a ꝓꝓetate ſeu dn̄io
ſepari. Et vocat res vſu ꝯſūptibl̃es. vt poſtea
apparebit illa q̇ in cibo ⁊ potu pecunia et ve-
ſtimētis ꝯſiſtūt. vſuꝫ aūt facti vocat actū vtē
di. cuiuſmodi ē actꝰ māducādi bibēdi iduēdi:
et hmōi. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Dice-
re ſiq̇dē ꝙ in talibꝰ rebus. ſ. vſu ꝯſūptibilibus
vſus iuris vel facti ſepatus a ꝓꝓetate rei ſeu
dn̄io poſſit ꝯſtitui repugnat iuri ⁊ obuiat rōi.
Hec ſūt v̄ba eiꝰ q̄ ſacre ſcripture apte ꝯ̄dicūt.
Nam vt habet̃ Gen̄. xxvij. Jacob habuit ſim-
plicem facti vſum veſtimētoꝝ eſau fr̄is ſui ab
omni ꝓꝓetate et dn̄io ſeparatū. Un̄ ibidē ſic
legit̃. veſtibus eſau valde bonis q̄s apd̄ ſe re-
becca domi hēbat: iduit eū. ſ. iacob. Sacerdo
tes etiā veteris teſtamēti hēbāt vſū fc̄i panū
ꝓpōnū ⁊ cuiuſdā determinate ptis quorūdā
ſacrificioꝝ. ⁊ tn̄ nō hēbāt ꝓꝓetatē ⁊ dn̄iū illo-
rum. qꝛ nō poterāt illa vēdere nec donare nec
de illis aliq̇d ordinare niſi ſolūmodo māduca
re. Sacerdotes etiā noue legis hn̄t vſū para
mētoꝝ in altari ab oī ꝓꝓetate ⁊ dn̄io ſeparatū
Iſta hereſis poſſet infinitꝭ auctoritatibꝰ ſcri-
pture diuine ⁊ ſcōꝝ auctoritatibꝰ ac rōnibus
6ꝰ error veridicis ⁊ exemplis reprobari. Sextus er-
ror eſt ꝙ ius vtēdi in rebus vſu ꝯſumptibl̃ibꝰ
ſeparate a ꝓꝓetate ſeu dn̄io nō pōt ꝯſtitui vel
haberi. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. In re-
bus ꝯſumptibilibꝰ vſu nec ius vtēdi: nec vſus
facti ſepata rei ꝓꝓetate ſeu dn̄io pn̄t cōſtitui
vel hr̄i. Iſte error militat contra veritatē. Nā
licētia vtēdi etiā ſm̄ iſtū q̇ in quodā alio loco
dicit ſic. Si q̄s alicui licētiā ꝯcedat vtendi re
ſua vſibili (ita ꝙ licentiā teneat) conſtat ꝙ
hꝫ ius vtēdi re illa cuius licētia eſt cōceſſa. igi
tur ſm̄ ip̄m licētia eſt ius vtēdi. Manifeſtum
eſt aūt ꝙ aliq̇s pōt hr̄e licētiā vtēdi veſtibus
alterius ſine omni ꝓꝓetate et dn̄io. Ergo pōt
hr̄e ius vtēdi rebus vſu ꝯſūptibilibꝰ ab omni
ꝓꝓetate rei ⁊ dn̄io ſeparatū. Septimꝰ error 7ꝰ error
eſt. ꝙ vti re aliqua nihil aliud eſt ꝓꝑe ꝙ̄ fructꝰ
rei ſeu vtilitatē in ſolidū vel ꝓ parte recipere
q̄ ex ea pōt ſalua rei ſuba ꝓuenire. Iſtū errorē
ponit ſub his v̄bis. Cū enī vti re aliqua nihil
aliud ſit ꝓꝑe ꝙ̄ fructus rei ſeu vtilitatē aliquā
in ſolidū vel ꝓ parte recipe: q̇ ex illa pōt ſalua
rei ſuba ꝓuenire. Hec v̄ba ſua ſunt erronea. ex
q̇bus ſequit̃ apte ꝙ nullus poſſit vti cibo vel
potu. qꝛ ex illis nō ꝓueīt cōiter vtilitas: ſalua
rei ſuba. Quare dictū ſuū eſt erroneū reputan
dum. Quod ⁊ auctoritatibus ſil̃ ⁊ rōibꝰ poſſꝫ
euidēter ⁊ copioſe ꝓbari. Octauꝰ error ē. ꝙ 8ꝰ error
illa re vti q̇s neq̇t ex qua eius ſalua ſuba: nulla
pōt ſibi ꝓueīre vtilitas. Hūc errorē ponit ſub
his verbis. Reſtat ꝙ re illa vti quis nequeat:
ex qua eius ſalua ſuba nulla ſibi pōt ꝓuenire
vtilitas. quales res vſu ꝯſumptibiles eſſe cō-
ſtat. Hec v̄ba eius inſana ſacre ſcripture ⁊ do
ctrine ſcōꝝ ac etiā rōni aduerſa ſūt. Btūs enī
pau. i. ad Thi. v. ſcribit vtere modico vino ꝓpt̃
ſtomachū: tn̄ alie auctoritates inumere poſſēt
adduci idē ꝓbātes demōſtratiue. rō idicat ꝙ
ꝯtigit vti alimētis ⁊ rebus diuerſis q̄ ip̄o vſu
ꝯſumūt̃. Nonus error eſt. ꝙ actus vtēdi ſine 9ꝰ error
iure aliquo nō pōt in rebus vſu ꝯſūptibilibus
ꝯſtitui vel hr̄i. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis.
nec actus ip̄e vtēdi ſine iure aliquo pōt i rebꝰ
vſu ꝯſūptibilibꝰ ꝯſtitui vel hr̄i. Hec v̄ba eius
veſana ex q̇bus ſequit̃ ꝙ furās veſtes alterius
vel aliā rem quocūqꝫ vſu ꝯſumptibilē ſtati cū
vſu hꝫ ius vtēdi ip̄a. ⁊ ꝑ ꝯn̄s nō iniuſte dꝫ dici
ip̄a vti. Decimus error eſt. ꝙ rebꝰ vſu ꝯſūpti- 10ꝰ error
bilibus nō ꝯtingit vti ſed abuti. Hūc errorē
ponit ſub his v̄bis. Licet in rebus vſu cōſum-
ptilibus nec ius vtēdi nec ip̄m vti poſſit ꝯſti-
tui vel haberi. ip̄is tn̄ poterit quis abuti. Hec
v̄ba eius deteſtāda. Ex quo ſequitur ꝙ xp̄s et
apl̄i quotiēs comederūt ⁊ biberūt ⁊ ſe indue-
runt: rebus vſu ꝯſumptibilibus abutebantur
quod eſt hereticū. ⁊ blaſphemū. Similiter ex
dicto errore ſequit̃ ꝙ quicūqꝫ ſacerdos vtitur

ſpēbus in ſacramēto altaris:cum ſint vſu cō-
ſumptibiles:abutit̄ illis ſpēbus. qđ eſt erro-
neū ⁊ iniquū. Abuti enim cōiter ⁊ maxime in
11ꝰ error ſcriptura diuina ſumitur pro male vti. Un-
decimus error eſt. ꝙ abuti exigit ꝙ cum actu
ſub̄a rei ꝯſumat̄. Hūc erroꝛē ponit ſub his ver
bis. ſed abuti exigit ꝙ cū actu ſub̄a rei hmōi
ꝯſumat̄. Hec v̄ba eius apte diſſona ſūt ſcrip-
ture diuine. vñ Geñ. xxxiiij. Dixerūt filij iacob
de ſichen. nunq̄d vt ſcoꝛto abuti debuere ſoꝛo
re nr̄a. ⁊ Eccl̄iaſtici. xxv. đr de muliere mala. a
carnibus tuis abſcide illā: ne ſup̄ te abutatur
12ꝰ error Duodecimus error eſt. ꝙ actus vtēdi nō ē in
rerū natura. Hūc erroꝛē pōit ſub his v̄bis. qđ
nō eſt: nequaꝙ̄ haberi pōt. Patet aūt ꝙ actꝰ
ip̄e anteꝙ̄ exerceat̄: aut etiā dum exercet̄: aut
poſtꝙ̄ p̄fectus eſt: in rerū natura nō eſt. ⁊ īfra
cū actus eſt in fieri: nec adhuc illud eſt in rerū
natura: cū eſſe rem p̄fectā ſignificet. ꝙ ꝙ̄diu ē
in fieri: nō pōt actui ꝯuenire. Qđ em̄ de actu
q̄ eſt in fieri p̄terijt: iam nō eſt. Quod aūt fit:
inſtantaneū vel momētaneū eſt. ⁊ tale ꝙ ma-
gis intellectu p̄cipi poteſt: ꝙ̄ ſenſu. Adhuc pꝰ
actū completū licꝫ ex facto ip̄o p̄dicta res a q̄
fuerit res ipſa haberi valeat. factū tñ ip̄m qđ
iam tranſijt nō habet̄. Hec v̄ba eius tā hereti
ca ꝙ̄ ridiculoſa. Ex q̄bus ſequit̄ ꝙ nullꝰ actus
ſucceſſiuus pōt eē in rerū natura: qꝛ ita bñ cō
cludit̄ p̄ argumentū ſuū de quocūꝙ actu ſuc-
ceſſiuo: ſicut de actu vtēdi qualis eſt māduca
tio. potatio. indutio: ⁊ hmōi. Et p̄ ꝯñs xp̄us
nunꝙ̄ p̄ceſſit de vtero virginis neꝙ creuit. ne
ꝙ p̄dicauit. neꝙ paſſus fuit. neꝙ reſurrexit.
neꝙ in celos aſcēdit: cū q̄libet iſtoꝝ ſit actus
ſucceſſiuus. Quare v̄ba ſua inſana ⁊ heretica
13ꝰ error ſūt merito reputāda. Tredecimꝰ error eſt. ꝙ
p̄tegere ⁊ defendere res pauperū paruas ⁊ vi
les etiā p̄ p̄curatoꝛes derogat honoꝛi ſūmi pō
tificis ⁊ romane eccl̄ie. Hūc erroꝛē ponit ſub
his v̄bis. Rurſus nedū fr̄ibus ip̄is oꝛdinatio
p̄dicta nō p̄fuit: ſed etiā occaſionalr̄ ſacroſcē
romane eccl̄ie nō leuiter detrahit ⁊ detraxit.
Nonnūꝙ̄ v̄o p̄fate eccl̄ie derogat̄ honoꝛ. ſi ip-
ſam opꝫ nūc in foꝛo eccl̄iaſtico: nūc in foꝛo ſe-
culari: interdū quoꝙ coꝛā pedaneis iudicibꝰ:
et plerūꝙ p̄ rebus paruis ⁊ vilibus continue
litigare. Hec v̄ba eius inſana ⁊ arrogātia ple
na hereſum diuine ſcripture ꝯ̄trariū concludētia
ꝙ videlicet p̄tectio ⁊ defenſio ſubditoꝝ in
iudicio derogat honoꝛi p̄lati. Cum tñ p̄latus
ex ſuo officio ſubditos p̄tegere ⁊ defendere te
neat̄. Unde Eſa. i. rep̄hendunt̄ p̄lati de negli
gentia circa defenſionē pauperū ⁊ miſabiliū
p̄ſonarū. dicēte p̄p̄ha. pupillo ñ iudicāt. cā vi
due ñ īgredit̄ ad illos. Et ſupꝛa. q̄rite iudiciū.

ſubuenite opp̄ſſo. iudicate pupillo. defendite
viduā. Et pš canit. Eripite pauperē ⁊ egenū
de manu p̄ctōꝝ liberate. Quartuſdecimꝰ 14ꝰ error
error eſt. ꝙ dñium quarūdā rerū: q̄bus quidā
religioſi vtunt̄: romane eccl̄ie reſuatum: ē nu
dū: enigmaticū ⁊ v̄bale. Hūc erroꝛē ponit ſub
his v̄bis. Nolēteſꝙ in poſterū ſub p̄textu ſeu
pallio talis dñij t̄p̄alis: verbalis: nudi: ⁊ enig
matici ⁊c. Uñ circa iſtū erroꝛē eſt notādum ꝙ
iſte error ꝯcoꝛdat cū p̄mo erroꝛe in h̄ opuſcl̄o
tacto vbi dicit ꝙ retētio dñij rerū qua nōnul-
li religioſi vtunt̄ nō p̄deſt ad ſtatū p̄fectōnis
Et parū pꝰ ait. nō ip̄e vſus frm̄ dici dꝫ: ſꝫ potiꝰ
romane eccl̄ie dñium eē ſimplex. Et infra. ꝙ
aūt dñiū romane eccl̄ie reſeruatū: ſimplex cē
ſeri debeat. ex h̄ pꝫ: qꝛ ex illo nullū eidē eccl̄ie
t̄p̄ale obuenit hactenꝰ ꝯmodū. nec ſperat̄ qđ
obuenire debeat in futurū. Ex q̄bus oībꝰ colli
git̄ ꝙ retētio dñij inutilis eſt ad p̄fectionē. et
dñium v̄bale: nudū: ⁊ enigmaticū idē impoꝛ-
tāt apđ ip̄m. Et ita ip̄e reputat dñium ad p̄fe Impugnatio er
ctionē inutile ⁊ romane eccl̄ie ſimplex: nudū ⁊ roꝛis
enigmaticū ⁊ v̄bale illud dñium ex quo nullū
p̄uenit ꝯmodū t̄p̄ale. Quod eſt tam ꝯ̄ fidem:
ꝙ̄ ꝯtra determinationē eccl̄ie romane. Cōtra
fidem vtiꝙ eſt: qꝛ ſi dñium eſt ſimplex: v̄bale:
nudū ⁊ enigmaticū. p̄pter hoc ꝙ ex eo non p̄-
uenit cōmodū t̄p̄ale: ſequit̄ ꝙ nullū eēt ꝯmo-
dum ſp̄uale. Quia ſi eēt ꝯmodū ſp̄uale: dñiū
poſſet reddi nō ſimplex: ⁊ nō v̄bale. nec nudū
et enigmaticū: ſed reale ⁊ p̄ficuū ad eterna.
Eſt etiā ꝯtra determinatōnē eccl̄ie in decre.
Exijt q̄ ſeminat. vbi habet̄. retētio nanꙙ dñij
taliū rerū cū ꝯceſſione vſus facta pauperibus
non eſt infructuoſa dño. cum ſit meritoꝛia ad
eterna: ⁊ p̄feſſioni pauperū opoꝛtuna. q̄ tanto
ſibi cēſet̄ vtilioꝛ: quāto commutat t̄p̄alia pꝛo
eternis. Hij erroꝛes ſn̄ialiter pariter ⁊ lr̄aliter
cū pluribus alijs quos cauſa breuitatis omit
to in deſtitutōne. ad ꝯditoꝛē canonū: expꝛeſſe
continentur.

Equitur videre er

ſ roꝛes in deſtitutiōe. cū inter nō nul-
los. aſſertos et dogmatizatos. Pri- Primus error
mꝰ itaꙙ error in ea aſſertus eſt. ꝙ ſcriptura ſa
cra teſtat̄ erroneum. xp̄m ⁊ ap̄los nō habuiſſe
res t̄p̄ales quo ad dñiū in ſp̄ali nec etiā in cōi
Hūc erroꝛē ponit ſub his v̄bis. cū inter nōnul
los viros ſcholaſticos ſepe ꝯtingat in dubiū
reuocari. vtrū p̄tinaciter aſſerere redemptoꝛē
nr̄m ⁊ dñm ieſum xp̄m: eiuſꝙ ap̄los nō hūiſſe ī
ſp̄ali aliq̄: nec etiā in cōmuni hereticū ſit cen-
ſendū. diuerſis diuerſa: ⁊ aduerſa ſentiētibus
circa illud: nos huic ꝯcertatōi finē imponere

cupiẽtes:aſſertionẽ hmõi ptinacẽ cũ ſcriptu-
re ſacre(q̃ in pleriſq; loq̃ ipſos nõnulla hũiſſe
aſſerit)ꝯdicat expſſe:ipamq; ſcripturã ſacrã
ꝑ quã vtiq; fidei orthodoxe ꝓbant articuli: q̃
ad p̃miſſa fermẽtũ apte ſupponat ꝯtinere mẽ
dacij:ac ꝑ ꝯñs q̃tũ in ea eſt totã euacuãs fidẽ
catholicã reddat eius ꝓbationẽ admodũ du
biam ⁊ incertã.deinceps erroneã fore cẽſedã
et hereticã de frm̃ nr̃oꝝ ꝯſilio:h̃ ꝑpetuo decla
ramus edicto. Hec v̾ba eius venenoſa.q̃ ſimľ
2ꝰ error cũ eis poſtea reprobanť. Sc̃dus error ẽ.ꝙ ſa-
cra ſcriptura teſtať xp̃m ⁊ ap̃los in rebus q̃s
habuerũt:habuiſſe ius vtẽdi eis ciuile ⁊ mun
3ꝰ error danũ. Tertius error eſt.ꝙ ſcriptura ſacra te-
ſtatur xp̃m ⁊ ap̃los in rebus q̃s habuerũt: ius
4ꝰ error donãdi ciuile ⁊ mũdanũ habuiſſe. Quartus
error eſt.ꝙ ſcriptura ſacra teſtať xp̃m ⁊ ap̃los
in rebus q̃s habuerũt:hũiſſe ius vẽdẽdi ciuile
5ꝰ error et mũdanũ. Quitꝰ error eſt.ꝙ ſacra ſcp̃tura
teſtať xp̃m ⁊ ap̃los in rebus q̃s habuerũt:ha-
buiſſe ius aliquod ex ip̃is acq̃rẽdi ciuile ⁊ mũ
6ꝰ error danũ. Sextus error eſt.ꝙ ſacra ſcriptura te-
ſtať xp̃m ⁊ ap̃los res q̃s habuer̃t vẽdidiſſe:do
naſſe.⁊ alia ex ip̃is acq̃ſiſſe iure ciuili et mũda
no.ſeu ip̃os potuiſſe talia feciſſe ſupponit.
7ꝰ error Septimus error eſt.ꝙ niſi xp̃s ⁊ ap̃li hũiſſẽt
in rebus(q̃s ſacra ſcriptura teſtať ip̃os habu
iſſe)ius vtẽdi:vẽdẽdi:donãdi: ⁊ aliq̃ ex ipſis
acq̃rẽdi ciuile ⁊ mũdanũ: geſta eoꝝ fuiſſent i-
mũda. Hos errores ponit ſub his v̾bis. Rurſũ
q; i poſterũ ptinaciter affirmare: ꝙ redẽptori
nr̃o p̃dicto: eiuſq; ap̃lis in his q̃ eos habuiſſe
ſacra ſcriptura teſtať:nequaq̃ ius ip̃is vtendi
ꝯpetierit:nec ip̃a vendẽdi ſeu donãdi ius ha-
buerit:aut ex ip̃is aliq̃ acq̃rẽdi(q̃ tñ de p̃miſ-
ſis feciſſe ſacra ſcriptura teſtať:ſeu ip̃os potu
iſſe facere ſupponit expſſe.cũ talis aſſertio ip-
ſoꝝ vſũ ⁊ geſta euidẽter includat in p̃miſſis ñ
iuſta:qđ vtiq; in vſu geſtis ſeu factis redẽpto
ris nr̃i dei ⁊ hoĩs ſentire nephas ẽ)ſacre ſcri-
pture ꝯtrariũ:⁊ doctrine catholice inimicũ dici-
mus.atq; aſſertionẽ ip̃az ptinacẽ de frm̃ eorũ
dem ꝯſilio.deinceps erroneã fore cẽſedã meri
to ac hereticã declaramus. Hec v̾ba eius de q̃
bus intelligit de iure vtẽdi:vẽdẽdi:⁊ donãdi.
⁊ aliq̃ ex eis acq̃rẽdi ciuili ⁊ mũdano. ſicut ex
v̾bis ſuis in ſequẽti deſtitutõe ſua.ſ.q2 quorũ-
dam.apparet manifeſte. vbi dicit in hec v̾ba.
Rurſũ aſſeruiſſe dñr publice hmõi aſſertores:
ꝙ abdicatio iuris in cuiuſcũq; rei ꝓpetate ⁊ i
vſu eius eſt ſcã ⁊ meritoria ꝓpter deũ.⁊ a xp̃o
in ſeipſo ſuata ap̃liſq; impoſita.⁊ ab ip̃is ſub
voto aſſumpta:nec ꝑ hoc vſus facti ad ſuſten
tationẽ nature in xp̃o ⁊ ap̃lis ꝯuinciť eſſe nõ
iuſtus:ſed tanto iuſtior atq; ꝑfectior ⁊ deo ac-
ceptior:ac mũdo exemplarior:qñ penitꝰ renũ-
ciatũ fuerit oĩ iuri.ꝑ quod ⁊ ſic vtẽs ꝓbať vſu
hmõi quõlibet ꝯtendere vel iudicio litigare.
Que quidẽ aſſertio ꝯtinet multa falſa:cũ ne-
q; xp̃m expropriationẽ p̃dictã oĩs iuris in cuiuſ
cũq; rei ꝓpetate:⁊ in eius vſu in ſe ſuaſſe.nec
etiã impoſuiſſe ap̃lis:neq; ſub voto ab ip̃is fu
iſſe receptã:euãgelica ſeu ap̃lica doceat hiſto
ria.h̃ ꝯtrariũ euidẽtius manifeſtet. Hec v̾ba eius Impugnatõ ſex
venenoſa intẽtionẽ explicãtia:v̾borũ ſupradi primorũ errorũ.
ctoꝝ.in quo manifeſte ꝯdicit veritati. Tũ q̃a Primo
ſcripture diuine falſum imponit: dicens ip̃az
teſtari xp̃m ⁊ ap̃los habuiſſe in rebus q̃bꝰ vſi
fuerũt:ius vtẽdi:vendẽdi:donãdi:⁊ aliqua ex
eis acquirẽdi ciuile ⁊ mũdanũ. Et ꝙ talia de
hmõi rebus fecerint:quod eſt apte mendaciũ
q2 hoc in ſcriptura diuina nequaq̃ repiť. imo
oĩa q̃ i ſcriptura ſacra de rebus xp̃i ⁊ ap̃lorum
habenť:abſq; iure ciuili ⁊ mũdano pñt ſaluari
Tum q2 determinatõi ecc̃lie aduerſať q̃ dicit Secũdo
ex̃ de v̾bo.ſigni.exijt.Dicimus ꝙ abdicatio ꝓ-
p̃etatis hmõi oĩm rerũ tam in ſpãli q̃ etiaz in
cõi ꝓpter deũ:meritoria ẽ ⁊ ſcã. Quã etiã xp̃s
viã ꝑfectõis oñdẽs:v̾bo docuit: ⁊ exemplo fir
mauit. Quã etiã p̃mi fũdatores militãť eccle
ſie ꝓut ab ipſo fonte hauſerãt:volẽtes ꝑfecte Tertio
viuere ꝑ doctrine ac vite alueos deriuarũt. Tũ
q2 ꝯtrã Aug.obuiat. qui de ciuitate dei loq̃ns
de ap̃lis dicit.dixerũt eñ illi potẽtes.Ecce re
linq̃mus oĩa.⁊ ſecuti ſumꝰ te.hoc votũ poten-
tiſſime vouerant. Sed vñ h̃ eis.niſi ab illo de
quo hic ꝯtinuo dictũ eſt dans votum vouẽti.
Ex q̃bus claret ꝙ ſe exorbitat a tramite recte
vie. Quãtũ aũt ad aliũ errorẽ in iſta deſtitu- Impugnatio ſe
tõe:dũ iter nõnullos dogmatizãt.q̃ dicit:ꝙ ſi ptimi erroris
nec xp̃s nec ap̃li hũiſſẽt in rebꝰ q̃bꝰ vſi fuerũt:
ius ciuile ⁊ mũdanũ ip̃is vtẽdi:vẽdẽdi: ⁊ alia
ex ip̃is acq̃rẽdi:actus ⁊ geſta xp̃i ⁊ ap̃loꝝ fuiſ
ſent iniuſta:dupľr deliq̃t. Primo q2 oĩa q̃ xp̃s Primo
et ap̃li fecerũt de rebus:q̃bus vſi fuerũt:face-
re poterãt đ licẽtia ꝯcedẽtiũ res ip̃as.vľ dñio
remanẽte penes deũ:aut penes ꝯgregationẽ
cunctorũ fideliũ abſq; tali iure:ſm ꝙ romana
ecc̃lia determinat de rebus q̃bus vtunť frẽs Secũdo
minores.Sc̃do q2 ſemetip̃m hereticat eo ꝙ p̃
us diffiniuit:ꝙ nullus põt hr̃e ius vtẽdi rebus
vſu ꝯſumptibilibus. ⁊ hic determinat ꝙ niſi
xp̃s ⁊ ap̃li hũiſſẽt ius vtẽdi rebus:q̃s ip̃os ha
buiſſe ſcriptura ſac̃ teſtať:actꝰ ⁊ geſta eoꝝ fu-
iſſẽt iiuſta. Hi ſeptẽ ſũt in deſtitutõe:cũ inter
nõnullos exp̃ſſi ⁊ aſſerti. Primus error.

Eſtat nũc videre

r errores i deſtitutõe tertia. q2 quorũ
dã:ꝯ fidẽ ⁊ bonos mores ſemiatos.

1ꝰ erroꝛ Quoꝝ p̄mus ꝙ illa q̄ ꝑ clauē ſcīe ſūt a ſūmis
pōtificibus in fide et moꝛibus diffinita: pn̄t a
ſuis ſucceſſoꝛibus in dubiū reuocari et eoꝛum
ꝯ̄ria affirmari. Hūc erroꝛē in hec v̄ba ponit: ſꝫ
aūt in rōne p̄dicta p̄mittit̄: videlꝫ ꝙ illa que ꝑ
clauē ſcīe in fide ⁊ moꝛibꝰ ſunt a ſūmis pōtifi-
cibus diffinita: nequeūt a ſuis ſucceſſoꝛibꝰ re-
uocari in dubiū: nec ꝯ̄riū affirmari: lꝫ ſecus ſit
(vt dicūt) in his q̄ per clauē ꝑtātis ꝑ ſūmos
pōtifices. Et pꝛoꝛſus ꝙ h̄ ſit ꝯ̄riū veritati. pꝫ
euidēter ex ſequentibus. hec v̄ba eius ex qui
bus ſequit̄ ꝙ in ꝑtāte ſūmi pōtificis ē fidem
nr̄am ꝓ libito ſuo mutare: ita ꝙ vnus ſūmꝰ pō
tifex pōt in dubiū illō reuocare ⁊ eius ꝯ̄riū ſta
tuere: ⁊ affirmare qd̄ p̄deceſſoꝛ ſuus diffiniuit
ad fidē ⁊ bonos moꝛes ꝑtinere. et ꝑ ꝯn̄s fides
eſſet in ꝑtāte hoīm. quod eſt ꝯ̄ illud Aplī. i. ad
Coꝝ. ij. fides vr̄a nō ſit in ſapīa hoīm: ſꝫ in v̄tu
te dei. ⁊. infra. c. iij. Fūdamētū em̄ aliud nemo
pōt ponere p̄ter id quod poſitū eſt qd̄ eſt xp̄s
2ꝰ erroꝛ ieſus. Scd̄s erroꝛ eſt. ꝙ nō eſt aliq̄ clauis ſcīe
Iſte erroꝛ ex pluribus v̄bis eius habetur. de
q̄bus pauca ſubijcient̄. q̄ ſūt hec. Sicut lumē
materiale clauigerū in vſu clauis materialis
dirigit. ſic ⁊ ſcīa clauigerū ſpūalē i vſū clauis
potētie dirigit. Et quaſi quātum ad hec: obti
net etiā vicē lucis. Et hoc ſaluatoꝛ nr̄ in ꝓmiſ-
ſione clauiū facta btō petro ſenſiſſe videt ex-
pꝛeſſe cū poſt illā imediate ſubiūxit. ⁊ qd̄cūqꝫ
ligaueris ſup terrā erit ligatū ⁊ in celis. ⁊ qd̄-
cūqꝫ ſolueris ſup terrā erit ſolu. ⁊c. nulla de ſcīa
hita mētiōe. Hec ſūt v̄ba q̄bꝰ ⁊ alijs ꝙ̄pluribꝰ
conat̄ negare clauē ſcīe eē clauē eccleſie. qd̄ ē
ꝯ̄ euāgeliū manifeſte. Nam vt habet̄ Luce. xi.
ſaluatoꝛ nr̄ ait. Ve vobis legiſpitis q̄ tuliſtis
3ꝰ erroꝛ clauē ſcīe ⁊c. Tertius erroꝛ eſt. ꝙ vita euāge
lica quā xp̄s ⁊ aplī tenuerūt: nō excludit ꝓp̄e-
tatem in cōi. Hūc erroꝛē ponit ſub his verbis
cōcludi pōt ꝙ vita euāgelica quā xp̄us ⁊ aplī
tenuerūt h̄re in cōi aliqua nō excludit. cū ſine
ꝓp̄o viuere nō exigat ꝙ ſic viuētes nihil habe
ant in cōi. hec v̄ba eius que determinatōni ro
mane ecclīe ꝯ̄dicūt manifeſte. vt ſupius ꝓba-
tum eſt in ſexto erroꝛe contēto in deſtitutōne.
4ꝰ erroꝛ cū iter nōnullos. Quartꝰ erroꝛ ē. ꝙ oꝛdo frm̄
minoꝝ hꝫ vſuꝫ iuris in rebus q̄bus vtit̄. Hūc
erroꝛē ponit ſub his v̄bis. In declaratōnibus
quoqꝫ Grego. Innocē. et Alexādri p̄deceſſoꝝ
nr̄oꝝ: q̄ eandē regulā abſqꝫ ꝯfirmatōe aliq̄ de-
clarauerūt: ſilr̄ nulla fit mētio pꝛoꝛſus de p̄di-
ctis: imo ꝑ eos euidēter oñdit̄ ꝙ h̄re lꝫ ipis fra
tribus vſum iuris ad ip̄m oꝛdinē ꝑtinere. Hec
v̄ba eius in q̄bus dupliciter errat. p̄mo quia
Gregoꝛio. Inno. ⁊ Alexā. ſūmis pōtificibꝰ fal
ſum imponit. ſicut ꝑ declaratōes eoꝝdē: pate
re poteſt intuēti. Scd̄o q: apte ꝯ̄dicit determi-
natōni ecclīe romane. Naꝫ in decretali. Exijt
qui ſeminat. ſic habet̄. Condecēs fuit et pꝛo-
feſſioni que vouit xp̄m pauperē in tanta pau-
ꝑtate ſectari: oīm abdicare dn̄ium. ⁊ rerū ſibi
cōceſſarū neceſſario vſu foꝛe cōtētā. nec ꝑ h̄ ꝙ
ꝓpꝛietatē vſus et rei cuiuſcūqꝫ dn̄ium a ſe ab-
dicaſſe: ſimplici vſui oīs rei: renūciatū eſſe cō-
uincit̄. q̄ inqꝫ vſus nō iuris ſed facti tm̄mō no
men hn̄s: quod facti eſt tm̄: in vtēdo p̄bet vtē
tibus nihil iuris. Quītꝰ erroꝛ eſt. ꝙ nulla cōi 5ꝰ erroꝛ
tas pōt aliquē actū realē exercere. Hunc erro
rem ponit ſub his v̄bis. Nam quidā q̄ ſingulo
rum ſunt: ꝑſonā q̄ntā exigūt ⁊ req̄rūt. oꝛdo au
tem vna ꝑſona nō eſt: ſed rep̄ntata ⁊ imagina
ria potius eſt cēſenda. q̄re q̄ facti ſūt ſibi ꝯue-
nire nequeūt. Hec v̄ba eius q̄ ita bn̄ cōcludūt
de quolibet alio collegio ⁊ de vnaq̄qꝫ vniuer-
ſitate: ꝯgregatōe ⁊ multitudine: ſicut de oꝛdi-
ne frm̄ minoꝝ. Sꝫ iſte erroꝛ repugnat ſcriptu
re diuine. nam Exo. xxxij. ſic habet̄. ſedit ppl̄s
mādücare ⁊ bibere ⁊ ſurrexerūt ludere. et Lu.
i. dr̄. Et oīs multitudo pplī erat oꝛās foꝛis ho-
ra incēſi. et. viij. Regū. v. ſcribit̄. infūde turbe
vt comedant. Sextus erroꝛ eſt. ꝙ ꝑſona ima 6ꝰ erroꝛ
ginaria ⁊ rep̄ntata pōt h̄re ius vtēdi: ſed non
vſuꝫ facti. Hūc erroꝛē ponit ſub his v̄bis. que
facti ſūt ſibi (ſcꝫ ꝑſone imaginarie et rep̄nta-
te) vere ꝯuenire nequeūt: lꝫ ei poſſint ꝯgrue-
re q̄ ſūt iuris. Hec v̄ba eius: in q̄bus duplr̄ er-
rauit. Primo q: ius vtēdi nulli enti imagina-
rio ⁊ rep̄ntato ſiue fantaſtico poteſt ꝯuenire.
Scd̄o q: ꝯ̄dictionē includit ꝙ illi q̄ pōt h̄re
ius vtendi non poſſit competere vſus facti.
Septimus erroꝛ eſt. ꝙ *euāgelica veritas*: et 7ꝰ erroꝛ
aplīca dicta *teſtant̄* in pleriſqꝫ locis: aplōs pꝰ
eoꝝ reditū a p̄dicatōe: pecuniā poꝛtaſſe. Hūc
erroꝛē ponit ſub his v̄bis. Nec obſtat ꝙ xp̄us
poꝛtare pecuniā aplīs: dū ip̄os ad p̄dicādum
mitteret: interdixit. Qd̄ tn̄ anq̄ eos mitteret:
ip̄is nō legimꝰ fuiſſe interdictū. Neqꝫ pꝰ redituꝫ
pecuniā poꝛtauerūt: i pleriſqꝫ locis euāgelica
veritas: ⁊ aplīca dicta teſtant̄. Hec v̄ba eius
falſa ⁊ erronea: q̄bꝰ ſcripturā ſacrā obfuſcat ⁊
diffamat. Nam ꝙ̄uis videat̄ de beato Petro
Math. xvij. ꝙ ſtaterem in oꝛe piſcis accepit.
de alijs tn̄ aplīs nō legit̄ ꝙ pecuniā poꝛtaue-
rint: q̄nimmo oīa que de aplīs *ꝙ̄tum ad* pecu
niaꝫ in ſacra ſcriptura legunt̄: *ſaluari* pn̄t po
nendo ꝙ alij ab aplīs: *excepto* iuda ꝑditionis
filio pecuniā (de qua fit mētio) ꝯtrectabāt:
et poꝛtabāt. Octauus erroꝛ eſt. ꝙ q̄n xp̄s mi
ſit aplōs ad p̄dicandū: nō p̄cepit eis ꝙ nō poꝛ 8ꝰ erroꝛ
tarēt pecuniam. Hūc erroꝛeꝫ ponit ſub v̄bis
his. p̄terea Aug. dicit exp̄ſſe ꝙ illud nō fuit p̄-

ceptum: ſed ptās recipiēdi neceſſaria: ab his
q̄bus p̄dicabāt euāgeliū. ꝙ ſuare apłis licuit
vel licuit etiā nō ſuare. Hec v̄ba eiꝰ heretica.
in q̄bus dupl'r peccat. Primo q: ſacre ſcriptu
re obuiat et repugnat. Nam Mat. x. legit ſic.
Hos duodecim miſit ieſus p̄cipiēs et dicens.
In viam gentium ne abieritis. et infra. Noli-
te poſſidere aurum. neq; argētum. neq; pecu-
niam in zonis v̄ris. Et Mar. vi. ſic habet. vo
cauit. xij. ⁊ cepit eos mittere binos ⁊c. ⁊ infra
⁊ p̄cepit eiſ ne aliq̄d tollerēt i via: niſi v̄gā tm̄
nō perā. nō panē. neq; zonā. et Lu. ix. ſcribitur
nihil tuleritis in via neq; v̄gaz neq; perā neq;
pecuniā. Scd̄o peccat. q: falſū btō Aug. men
daciter imponit. cū Aug. ꝯꝛiū dicat manifeſte
9ꝰ error Nonus error eſt ꝙ in determinatiōe eccleſie
ꝯtēta in decretali. Exijt q̄ ſeminat. nō ꝯtinet
ſuſtētatio xp̄i ⁊ apłoꝝ eius in nudo ⁊ ſimplici
vſu facti ꝯſiſtere. Hūc errorē ponit ſub his v̄-
bis. adhuc nō apparet ip̄m ſcz nicolaū tertiū
dixiſſe: ſcz ſuſtētationē xp̄i ⁊ apłoꝝ eius i ſolo
et nudo ac ſimplici ꝯſiſtere vſu facti. Hec ver
ba eius ꝯꝛia determinatōni Nicolai tertij de
qua loquit euidēter. q: lz nicolaus tertius nō
ponat v̄baliter ſuſtētationē xp̄i ⁊ apłoꝝ eius
in ſolo ⁊ nudo ac ſimplici vſu facti cōſiſtere: h̄
tm̄ ſnialiter aſſerit: ⁊ affirmat. cū dicat xp̄m ab
dicationē ꝓpetatis oim rerū: tam in ſpāli: ꝙ i
cōi v̄bo docuiſſe: ⁊ exemplo firmaſſe. ⁊ apłos i
uolētes ꝑfecte viuere: ꝑ doctrine ac vite ipoꝝ
10ꝰ error alueos: h̄ idem diriuaſſe. Decimus error eſt
ꝙ xp̄us habuit ꝓpetatē in loculis. hūc errorez
poſuit ſub multis v̄bis. de quibus pauca ſubij
ciunt q̄ ſūt hec. p̄terea ſi diceret xp̄m i loculis
habuiſſe tm̄modo ſimplicē vſum facti: fruſtra
diceret ꝙ in ꝑſona infirmoꝝ ipſe xp̄s loculos
habuiſſet. h̄ v̄ba eius exp̄ſſe ſūt ꝯꝛia dictis ſan
ctoꝝ. q̄ dicūt illos loculos fuiſſe pauperū ⁊ in
illis erat tradita forma pecunie eccłie in qua
p̄latus eccłie nō hz ꝓpetatem. Unde ⁊ btūs
Hiero. ſup illud Math. xvij. piſcē q̄ p̄mo aſcē
derit ⁊c. ſic ait. tāte pauptatis fuit dn̄s. vt vn̄
tributa ꝓ ſe et apłis ſolueret: nō hēret. ꝙ ſi q̄s
obijcere voluerit: qm̄ iudas portauit in locuł
ſuis pecuniā: rn̄debimꝰ ꝙ res pauperū in vſus
ſuos cōuertere nephandū duxit. Et ꝑꝯſequēs
11ꝰ error loculi illi nō erāt xp̄i quo ad ꝓpetatē. Unde
cimus error eſt. ꝙ hr̄e ꝓpetatē rerū tp̄alium in
cōi: in nullo derogat altiſſime pauptati. Hūc
errorē ponit ſub his v̄bis. Nec hoc (ſcz hr̄e in
cōi etiā quo ad ꝓpetatē alia) derogat (iuxta
dictū greg. ix) altiſſime pauptati. Hec verba
eius ꝯtraria determinationi eccłie ſunt. ſicut
ſupius eſt oñſum. ⁊ ſimul cū hoc Grego. pape
nono: falſum imponētia manifeſte. Duodeci
12ꝰ error
mus error eſt ꝙ determinatio eccleſie poſita
(exijt q̄ ſeminat) ꝯdicit (quātū ad ſimplicez
vſum facti rerū quo frēs minores vtunt) decla
ratōibus Greg. Inno. et Alexā. ſummoꝝ pon
tificū. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Mō aūt
d: in declaratōe nicolai p̄deceſſoris noſtri pre
dicti: cōtineri ꝙ frēs minores in rebus: que eis
obueniūt. hn̄t tm̄ ſimplicē vſum facti: dicimꝰ
ꝙ ſi ip̄e intellexerit ſimplicē vſum facti denu-
datū oi iure. ita ꝙ frēs ſeu ordo nullū habz ius
vtēdi. hoc eſt exp̄ſſe cōtra declaratōes Greg.
Inno. ⁊ Alexādri ſūmoꝝ pōtificū predictorū.
Hec v̄ba eius mēdoſa q̄bus apte ſummis pō-
tificibus p̄dictis falſum imponit. Nā ſicut ꝑ
declaratōes eorūdē poteſt patere intuēti: oēs
illi pōtifices quos enumerat ꝯcordari debent
cū Nico. tertio: in hoc ꝙ frēs minores i rebus
q̄bus vtunt debēt ſolūmodo hr̄e ſimplicē vſū
facti. Decimuſtertius error eſt. ꝙ eſt impoſſi 13ꝰ error
bile ſimplicez vſum facti abſq; iure ab aliquo
obtineri. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Dici
mus ꝙ eſt impoſſibile vſū facti ſimplicē abſq;
iure aliquo ꝙ nihil eſt ad quātū ip̄m vt i ꝓprie
poteſt dici poſſe iure aut vſu nō cōſumptibili
ab aliquo obtineri. Hec v̄ba eius ꝓphana ex
q̄bus ſequit ꝙ fur et latro immediate vt vtit
re quacūq; furtiz ſublata hz ius vtendi ea et ꝑ
ꝯſequēs licite vtit ip̄a quod eſt iniquū et blaſ
phemū. Decimuſquartus error eſt ꝙ actꝰ vtē 14ꝰ error
di ſine iure eſt iniuſtus. Hūc errorez ponit ſub
his v̄bis. Preterea ſi ſimplex vſus: denudatꝰ
omni iure haberi poſſet ab aliquo; conſtat ꝙ
actus vtendi huiuſmodi eſſet reputādus iniu
ſtus. Hec verba eius. ex quibus ſequit ꝙ ſacer
dos in altari vtens ſpēbus ſacramēti: et para
mentis alienis in quibus nullus habet ius: ex
ercet actum non iuſtum. Per conſequēs pec-
cat: quod eſt hereticum euidenter. Quintuſ 15ꝰ error
decimus error eſt. ꝙ euangelica et apoſtolica
hyſtoria docz xp̄z nō renūciaſſe oi iuri. in cuiꝰ
cūq; rei ꝓpetate: ⁊ i vſu eius. ꝑ qd̄ pōt ſic vtēs
ꝓ vſu hmōi quōlz cōtēdere ⁊ i iudicio litigare
Sextuſdecimus error eſt. ꝙ euāgelica ⁊ apłi 16ꝰ error
ca hyſtoria docz xp̄z talē expropriatōez apłis
minime impoſuiſſe. Septimuſdecimus error ē 17ꝰ error
ꝙ euāgelica ⁊ apłica hyſtoria docz talē expro
p̄atōez ab apłis nequaq̄ fuiſſe receptā. Hos
tres errores ponit ſub his v̄bis. Aſſeruiſſe dn̄r
puplice hmōi aſſertores: ꝙ abdicatio iuris in
cuiuſcūq; rei ꝓpetate: i vſu eiꝰ ē ſctā ⁊ merito-
ria ꝓpt deū. ⁊ i xp̄o a ſeip̄o ſuata: apłiſq; ipoſi
ta ⁊ ab ip̄is ſub voto aſſumpta. nec ꝑ hoc vſus
facti ad ſuſtētatōnē nature in xp̄o ⁊ apoſtolis
cōuincit eſſe nō iuſtus: ſed tanto iuſtior: atq;
ꝑfectior: ⁊ deo acceptior: ⁊ mūdo exemplarior

quāto plenius renūciatū fuerit omni iuri.per
Impugnatio erroris. quod poteſt ſic vtēs ꝓ hmōi quōlibet conten
dere:vel in iudicio litigare. Que quidē aſſer⸗
tio cōtinet multa falſa:cū neqꝫ xp̄m expropria
tionē p̄dictā omnis iuris in cuiuſcūqꝫ rei ꝓp̄e
tate ⁊ in vſu eius in ſe ſeruaſſe: nec etiā impo⸗
ſuiſſe apoſtolis:neqꝫ ſub voto ab apoſtolis fu⸗
iſſe receptuꝫ:euāgelica.ſeu apoſtolica doceat
hyſtoria.ſed cōtrariū euidētius apoſtolica do
ceat hyſtoria xp̄m tali iuri non renūciaſſe:nec
ab apoſtolis talē renūciationē receptā fuiſſe:
nec eis talē renūciationē impoſuiſſe. immo ꝙ
xp̄s talem renūciationē docuerit ſcriptura di
cit exp̄ſſe cuꝫ dicit. Si vis ꝑfectus eſſe vade
vende omnia que habes ⁊ da paupibus ⁊ ſeq̄
re me.Certū eſt autē ꝙ ꝑ venditionē ⁊ in pau
peres factā diſtributionē omni iuri renūciat᷑.
Ergo xp̄s talem renūtiationē docuit.Si autē
hoc docuit nō dicendū ꝙ in ſe idem nō ſuaue
rit.cū act᷑.i.dicat᷑.cepit ieſus facere et docere
Quod etiā docuerit in iudicio nō contēdere:
patet Math.v.vbi ſic habet᷑.qui vult tecum
in iudicio cōtēdere ⁊ tunicā tuā tollere:dimit
te ei ⁊ palliū.et luce.vi.ſcribit᷑.qui aufert que
tua ſunt ne repetas. Qꝛ etiam talis expropa⸗
tio fuerit recepta:patet ex determiatōe eccle
ſie in decretali.Exijt qui ſeminat. Et ex v̄bis
Aug.ſicut ſupius in.vi.errore deſtitutōis.cuꝫ
18 error inter:eſt apte monſtratū. Octauuſdecim⁹
error eſt ꝙ ad fidem ⁊ bonos mores nō ꝑtinet
xp̄m ⁊ apoſtolos nō habuiſſe niſi ſimplicē vſū
facti:in his que habuerunt. Hūc errorem po⸗
nit ſub his v̄bis. dicāt nobis aſſertores hmōi
verbi legāt ꝙ ad fidem vel mores ꝑtineat xp̄ꝫ
et apoſtolos nō habuiſſe in his que habuerūt
niſi ſimplicē vſum facti. ꝑfecto hoc ad fidem
nō ꝑtinet.Et infra.hoc autē ſcriptura ſacra n̄
habet.ſed poterit in ea contrariū reperiri.hec
v̄ba eius que determinationi romane eccl̄ie
exp̄ſſe contradicūt.atqꝫ ſcripture ſacre falſita
tem imponūt.in decreta. v̄o exijt qui ſemiat.
apte dꝛ ꝙ talis vita ꝓpter deum aſſumpta eſt
meritoria ⁊ ſancta.quā ⁊ xp̄s viam ꝑfectōnis
oſtendēs v̄bo docuit:⁊ exemplo firmauit.et ꝑ
conſequēs tam ad fidē q̄ ad bonos mores no⸗
ſcitur ꝑtinere.Falſum etiā ſacre ſcripture ipo
nit:cū dicit ꝙ cōtrariū in ea poſſit reperiri.qꝛ
in nulla parte ſcripture diuine repiri poterit
xp̄m ⁊ apl̄os dn̄iuꝫ rerū temporaliū abdicaſſe
et ſolo ſimplici vſu facti fuiſſe contētos:nō ꝑ⸗
tinere ad fidē:⁊ bonos mores. Hi v̄o.xviij.er⸗
rores cū pluribus alijs cā breuitatis omiſſis:i
deſtitutiōe:qꝛ quorūdā.ſūt v̄baliter ⁊ ſnialiter
vt ſcriptū eſt traditi ⁊ affirmati.

De appellatōe frm̄ minorū a papa.Jo.xxij.

⁊ receſſū eorūdē ab ei⁹ obediētia et cōione.

P ro iſtis aūt erro

ribus et q̄pluribus alijs hic vt pre⸗
dicit᷑ omiſſis necnon ⁊ aptis mēda
cijs ac calūnioſis diffamatōnib⁹:blaſphemijſ
qꝫ adiūctis:in tribus p̄dictis ſuis deteſtatio⸗
nibus cōtētis:⁊ diffinitiue promulgatis: fuit
actor eorundē.ſcꝫ Joh.xxij.ſepius rep̄hēſus a
diuerſis ꝑſonis.Et vt peſtiferas ſuas reuoca⸗
ret aſſertiones:vel ſaltem ceſſaret ab eiſdem:
ꝑ cardiales ſuos ⁊ alios publice ⁊ quotidie ā⸗
monitus fuit et rogatus. Nec ꝓfuit correptio
cuiuſcūqꝫ:q̊nimo correptores ſuos ⁊ āmonito⸗
res intantū terruit:ꝙ etiā cardinales ep̄i ⁊ in
theologica facultate magiſtrati:qui aliquan⸗
do fortiſſime ſibi reſtiterāt: ⁊ ip̄m rep̄hēderāt
de ſuis erroribus ꝓphanis:⁊ deteſtādis: timē
tes ip̄ius furiā:a ſuis correptionibus ſalutife⸗
ris:ne damna tempalia incurrerēt:pauidi ceſ
ſauerūt. Quidā etiā frater de ordine minoꝝ
noīe frat᷑ bona gr̄a de ꝑgamo.dictū Jo.in cō⸗
ſiſtorio ſuo:publice:⁊ in ſcriptis corripuit: ac
vt ab erroribus ſuis reſilirꝫ:āmonuit ⁊ ſuaſit.
necnō ab ip̄is errorib⁹ i ſua p̄ntia appellauit.
cuius rei gr̄a p̄dictū frēꝫ bona gr̄a:ip̄e Johēs
contra iura ⁊ iuſtitiā ſtatim capi fecit: ⁊ tetro
carceri crudeliter mācipauit.vbi fere ꝑ annū
integrū abſqꝫ aliqua cauſa detinuit et afflixit
Cernēs itaqꝫ reuerēdus p̄r frater michael de
ceſina ordinis frm̄ minorū generalis miniſter
et doctor ſacre theologie:p̄dictū iohēꝫ.xxij.cō
tra fidē:et bonos mores effrenate debachari:
et ꝑtinaciter errores ſuos ꝑnicioſos defēdere
et affirmare.Atqꝫ ex hoc ꝓſpiciens fidei xp̄ia
ne intolerabile periculū ⁊ ſcandalū iminere:
ad quod p̄cauendū de neceſſitate ſalutis pro
poſſe tenebat᷑. Audiēſqꝫ ꝙ.ſ.i faciē dict⁹ Jo.
xxij.determinationē eccl̄ie in decretali.exijt q̄
ſeminat contētā:⁊ in ꝯſilio generali approba
tam pluries: ⁊ furioſe audiētibus q̄pluribus
aſſeruit ⁊ ꝓnūciauit hereticā:occurrēdū cen⸗
ſuit eſſe malicie.⁊ adherētibus ſibi religioſis
viris fratre frāciſco de eſculo:fr̄e Guillermo de
ockā ſacre theologie ꝓfeſſorib⁹ ⁊ fr̄e bonagr̄a
de ꝑgamo vtriuſqꝫ iuris ꝑito cū q̊buſdā alijs
a dicti Jo.xxij.erroribus tāq̄ ꝑnicioſis ⁊ peſti
feris:ad ſcām mr̄em eccl̄iam ⁊ ad conſiliū ge⸗
nerale futuruꝫ.iuſte:⁊ abſqꝫ dolo:in loco tuto
ꝯgregandū:et celebrandū ꝑ ammonitionē in
conuētu fratrum minorū: rite: ⁊ legitime ap⸗
pellauit.Et ex hinc p̄ceptū ſecutus euāgelicū
et apoſtolicū:atqꝫ approbatū exemplū.necnō
diſcretā induſtriā ab ip̄ius Jo.obediētia ⁊ cō
munione cū ſibi adherētibus ꝓinde receſſit.

Et in partes tuſcie ad ciuitatẽ piſanaꝫ deo fa
uẽte ꝓperãs: appellationẽ ſuam pro iniurijs ⁊
grauaminibus ſibi ⁊ fidei xp̄iane multiplicit̃
irrogat̃ inꝑpoſitã ſolẽnit̃ publicauit. Qꝛ autẽ
in hmõi receſſu ſuo de auinione gñalis miſter
cũ ſibi adherẽtibus ſecutus fuerit preceptum
euãgelicũ ptꝫ euãgeliũ intuẽti. Nam ĩ Math.
xviij. Saluatoꝛ nr̃ p̄cepit dicens. Si peccaue
rit in te frater tuꝰ vade ⁊ corripe eũ inter te et
ip̄m ſolũ. ſi te audierit lucratus es frẽm tuũ. ſi
autẽ te nõ audierit adhibe adhuc tecũ vnum
vel duos. vt in ore duoꝝ vel triũ teſtiũ ſtet oẽ
v̄bum. quod ſi nõ audierit dic eccl'ie. ſi autẽ ec
cleſiã nõ audierit ſit tibi ſicut ethnicus ⁊ pu
blicanus. Notũ eſt aũt ꝙ p̄fatus Joh. xxij. ſe
pius in occulto: ⁊ poſtea in patulo fuit corre
ptus a pluribus ſine oĩ fructu. imo cũ damno
qꝛ ſeipſo peioꝛ et durioꝛ fuit effectus ac in ſuis
erroꝛibus ꝑtinacius radicatus. dictũ etiã fuit
eccleſie: cũ publice in ↄſiſtoꝛio ſuo coram ſuis
cardinalibus ⁊ alijs p̄latis (qui qñ ſũt catho
lici pars eccl'ie ſũt cẽſendi) fuerit legitime ꝑ
frẽm minorẽ (quẽ ſeip̄o vt p̄ſcribit̃ truſit ĩ car
cerem) correptus de erroꝛibꝰ ſuis ⁊ rep̄heſus.
Quare ex quo audire renuit a catholicis ip̄m
hmõi ſciẽtibus: tanꝙ̄ ethnicus ⁊ publicanus
merito eſt euitãdus. Et ꝑ ↄñs fuit ab eo rece
dendum. Qꝛ etiã idẽ receſſus fuerit ſm̃ prece
ptũ euãgelicũ relatus claret. cuꝫ ad Timoth.
iij. ca. apl's Paulus p̄dicãdo ſcribat hereticuꝫ
hoieꝫ pꝰ vnã ⁊ ſcd̃aꝫ correptõeꝫ deuita ſciẽs qꝛ
ſubuerſus eſt eiuſmodi ⁊ delinq̃t cum ſit iudi
cio ꝓp̄o ↄdemnatus. Qꝛ adhuc idẽ receſſus ſe
cutus fuerit exemplũ approbatuꝫ patere põt
iura p̄ſcrutãti. nã in decre. di. xix. c. Anaſtaſiꝰ
ſic habet̃. Anaſt. ij. natiõe romanꝰ fuit tp̄ibus
Theodorici regis. eodẽ tp̄e mlt̃i clerici ſe a cõ
munione illius abegerũt: eo ꝙ cõicaſſet ſine
ↄſilio ep̄oꝝ vel pbr̃oꝝ: clericoꝝ ⁊ cũcte eccl'ie
catholice: diacono theſſaloſi noie fotino: qui
cõmunicauerat achacio. Ubi nõ d̃ꝛ ꝙ Anaſta
ſius papa docuerit vel ſcripſerit hereſes vl' er
roꝛes: ſed ſolũmodo ꝙ cõicauerat fotino q̊ cõi
cauerat achacio heretico. Et tñ multi clerici
ab eius cõione laudabiliter ſe abegerunt. Qꝛ
tandẽ receſſus de auinione p̄ſcriptus ab idu
ſtria diſcreta ꝓceſſerit. qꝛ ab ip̄ius Joh tyrãni
de declinãdũ docet multiplex experimentum
Nouerũt eñ plures mũdi partes ip̄m fuiſſe ty
rannũ crudeliſſimũ: humanũ ſanguinẽ vltra
modũ ſitientẽ. q̊ offenſus nũꝙ̄ deſtitit: donec
ſuũ offenſoꝛẽ ſi ſibi fuerit poſſibile ſine mĩa de
mũdo extirpaſſet. ſicut ꝑ plura exempla h̃ cau
ſa breuitatis omiſſa: poſſꝫ apte oñdi. Qꝛ etiaꝫ
in facto iſto patuit euidẽter. nã ꝙ̄cito ſibi ĩno
tuit ꝙ gñalis miſter cũ ſibi adherẽtibꝰ ab eo
ꝓ cã fidei appellauerat ⁊ a ſua receſſerat cu
ria ⁊ cõione. ſtatim miſit ꝑ terrã: ⁊ ꝑ mare: gẽ
tem magnã armatã ad ip̄os capiẽdos: ſeu po
tius trucidãdos: ꝓmittẽs dõa maxia cuicũꝗ
ꝑſone: eoſdẽ viuos vel mortuos ſibi reducẽti.
Inſuꝑ ⁊ lr̃as diffamatoꝛias: horrẽda mẽdacia
et iĩq̃s calũnias: execrabiles blaſphemias cõ
tinẽtes: ad p̄latos ⁊ alios ↄ̄ ip̄os ꝑ mũdũ cele
riꝰ deſtinauit. In q̊bꝰ ip̄i gñali miſtro ⁊ ſocijs
ſua ꝓp̄a tm̃mõ: grauia ⁊ deteſtãda iniꝗ ⁊ mẽ
dacit̃ ipoſuit ⁊ aduerſus eos ꝓ poſſe mũdũ cõ
citauit. vt vel ſic p̄fatos frẽs ab ope d̊o grato
ſpũs ſci inſpiratõe ĩcepto ꝑuerſis ſuggeſtioni
bus maliuole ĩpediret. Sꝫ certe cogitauit cõ
ſilia q̄ nõ potuit ſtabilire. Nã quãto plꝰ cona
bat̃ ip̄os ↄfũdere: capere ⁊ moleſtare: tãto ex al
to ꝓſpiciẽs deus ſuos fideles: ꝓ amore ſuo pi
culis ⁊ ꝑſecutõibꝰ ſe ſtrẽnue exponẽtes: dexte
ra ſua ſaluifica defendit ⁊ ꝓtexit. Poſtꝙ̄ vero
appellatõ gñalis miſtri fuit in piſis ſolẽniter
publicata: ⁊ ad diuerſas mũdi ptes trãſmiſſa
et deſtituta: necnõ ad ip̄ius Jo. p̄ñtiã appor
tata: ſue ſalut̃ imẽoꝛ: volẽs in oculis ſimpliciũ
immunis ab ipoſitis ſophiſtice apperere: ⁊ in in
ſanijs ſuis nihilominꝰ ꝑdurare deſtitutõẽs ſu
as (iã ꝑ appellatõeꝫ gñalis miſtri clariſſime
reprobatas) tanꝙ̄ ſanas ⁊ catholicas ſinodo
defenſare: ad appellationẽ gñal' miſtri r̃ndere
p̄ſũpſit: Pro q̄ r̃nſione faciẽda. iiij. edidit deſti
tutionẽ. Qꝛ vir reprobꝰ nũtiauit. In q̄ p̄oꝛes
erroꝛes ĩ hereſes replicãs ⁊ ↄfirmãs: ⁊ ſe ꝑtina
ciſſimũ hereticuꝫ oñdẽs: plures alias hereſes
patẽtioꝛes ⁊ deteſtabilioꝛes p̄oꝛibꝰ adiuenit.
quos ĩ ip̄a ſua deſtitutõe diffiniẽdo ſcripſit et
docuit. ac ſb̃ bulla ſua mũdo tradidit tanꝙ̄ ca
tholicas v̄itates oẽꝫ excuſationẽ (quã p̄us ꝓ
ip̄o excuſãdo dare poterat (ꝙ videlꝫ ñ fuiſſet
hereticus ꝑtinax) plene ⁊ patẽter. repellens
et excludẽs.

Alios. xxxij. erroꝛes poſitos in. iiij. deſtitutõe
Jo. xxij. enumerat. q̄ incipit. qꝛ vir reprobus.

n **Vnc aũt reſtat er**
roꝛes ĩ dcã deſtõe qꝛ vir reprobꝰ. dog
matiſatos oꝛdinate videre: ⁊ breuit̃
reprobare. ⁊ q̊dẽ erroꝛeſ p̄us reprobatos ⁊ ĩ de
ſtitutõe iſta replicatos ⁊ aſſ'tos ſabſꝗ vlt̃ioꝛi re
probatõe ſcribẽs ꝑtrãſibo. Pmꝰ itaꝗ erroꝛ ĩ Primꝰ erroꝛ
libello: qꝛ vir. aſſ'tꝰ: ẽ ꝙ ĩ rebꝰ vſu ↄſũptibilibꝰ
ius vtẽdi ſeꝑate a ꝓp̄etate rei ſeu dñio nõ põt
ↄſtitui vel haberi. Hũc erroꝛẽ põit ſub his ver
bis. dicimus eñ ꝙ verũ eſt. ꝙ dicta cõſtitutio
docet ⁊ aſſerit ꝙ in rebꝰ vſu ↄſũptibilibus nec
ius vtẽdi nec ꝓmũ vti põt cõſtitui vel haberi

2ꝰ erroꝛ Secũdus erroꝛ eſt ꝙ actus vtẽdi nõ põt eſſe
in rerũ natura. Hũc erroꝛẽ ponit ſub his ꝟbis
quod nõ eſt: haberi nõ poteſt. actus aũt vtẽdi
in rerũ natura nõ eſt. nec anteꝙ̃ quis vtatur.
nec poſtꝙ̃ vſus eſt. necdum eſt in actu vtẽdi.
3ꝰ erroꝛ Tertius erroꝛ eſt. ꝙ oĩa q̃ erãt cõia credẽtibꝰ
(de q̃bus fit mẽtio. actuũ. ij. ⁊. iiij.) erant eis
ꝓpꝛia quo ad dñium ſeu ꝓpetatẽ introductaꝫ
a iure ciuili ⁊ mũdano. ſcilꝫ a iure impatoꝛum
Hũc erroꝛẽ ponit ſub his ꝟbis. illis ſcꝫ credẽ-
tibus oĩa q̃ poſſidebãt: inter eos erãt cõia. Et
ꝙ iſta cõmunio: quo ad dñium ſeu ꝓpetatem
intelligi debeat. ex eo ptꝫ qꝛ quod ꝑus añ con
uerſionẽ iudeoꝝ ipis fuerat ꝓꝑum. poſtꝙ̃ cre-
dentes effecti fuerint: fuit inter eos cõicatuꝫ.
Conſtat aũt ꝙ illa que poſſidebãt añ ꝯuerſio
nem erant illis ꝙ̃tũ ad dñium ꝓpꝛia: alias eñ
illa cõicare nõ poterãt. Quare ſequit̃ ꝙ fuerit
quo ad ꝓpꝛietatẽ ſeu dñium inter eos cõicata
Hec ꝟba eius. ex quibus pꝫ ꝙ quo ad ꝓpetatẽ
⁊ dñiuꝫ qualia erãt ꝑus ꝓpꝛia bona tꝑalia añ
conuerſionẽ iudeoꝝ. poſtea effecta fuerũt cõ-
munia. ſed hoc eſt erroneũ: ſcripture ſacre (vt
pꝫ in actibus aploꝝ. iiij. ca.) et doctrine ſan-
ctoꝛũ contrariũ. ſicut in allegatõibus pitoꝛuꝫ
4ꝰ erroꝛ oſtendit̃ manifeſte. Quartus erroꝛ eſt ꝙ bo-
na credentiũ de q̃bus habet̃ actuũ. iiij. ãteꝙ̃
venderent̃ fuerũt effecta cõia. Hũc erroꝛem
ponit ſub his ꝟbis. Cum igit̃ ꝑus dicat ꝙ int̃
credẽtes erant omnia cõia: ⁊ poſt ſubiũgat ꝙ
agri vendebant̃ ⁊ domus: euidẽter appaꝛꝫ ꝙ
illa anteꝙ̃ venderent̃ erant effecta cõia. Hec
ꝟba eius heretica. tã ſacre ſcripture (quã ipe
allegat) ꝙ̃ doctrine ſcõꝝ aduerſa. ſicut ĩ alijs
5ꝰ erroꝛ opibus eſt apte ꝓbatuꝫ. Quĩtus erroꝛ eſt. ꝙ
apoſtoli poſt miſſionẽ ſpũſſancti habere pote
rant in iudea ꝓpetatem ⁊ dñium ꝑdioꝝ ⁊ alio
rum mobiliũ. Hũc erroꝛẽ ponit ſub his verbis
ſi querat̃. quare apli agros ⁊ domos in iudea
ñ poſſidebãt. ſed potiꝰ illi vendẽtes habebãt
ꝑcia in cõi. Reſpondet melchiades papa di-
cẽs. futuram tranſituraꝫ eccleſiam in gentes
apoſtoli ꝓuidebãt. Idcirco in iudea ꝑdia mi-
nime ſũt adepti. Et ſi melchiades papa vide-
tur ſupponere ꝙ credẽtes añ venditionẽ pꝛe-
dioꝛum illa nequaꝙ̃ habuerũt in cõi. cũ dicat
ꝙ in iudea illa mĩme ſũt adepti. dicimus mel-
chiades ꝓ tanto dicit aplos in iudea nõ fuiſſe
adeptos ꝑdia que nõ ſic adepti fuerũt: vt illa
ſibi intẽderẽt retinere: ⁊ ideo nõ videbant̃ ea
fuiſſe adepti: cũ is q̃ ſic rem adipiſcit̃ vt eã in
cõtinẽti a ſe abdicare debeat: adeptus ꝓpꝛie
nõ dicat̃. Ex ꝑdictis ptꝫ. ꝙ aplis fuit licitũ ꝑ
dia retinere in iudea ſi voluiſſet. Nec voto cõ
pulſi ſunt: ꝙ illa nõ retinuerũt: ſed volũtate ꝓ
pꝛia: qui ſe nõ contracturos moꝛã inibi: ꝫ trãſi
turos ꝓuidebãt ad gẽtes. Hec ꝟba eius here-
tica. que doctrine ſanctoꝛũ ⁊ determinationi
ecclie obuiãt: ⁊ repugnãt. Sextus erroꝛ ẽ. ꝙ 6ꝰ erroꝛ
vſus facti nõ poteſt competere cõitati. Hunc
erroꝛẽ ponit ſub his ꝟbis. Uſus facti cõitati
nõ conuenit: cũ vſus talis ꝑſonã vnã exigat.
Hec ꝟba eius q̃ ſacre ſcripture ſunt contraria
cũ dicat̃ Exo. xxxi. Sedit ppls mãducare ⁊ bi
bere. ⁊. iiij. Regũ. iiij. Infunde turbe vt come
dant. Septimꝰ erroꝛ eſt ꝙ q̃libet aploꝛũ ha- 7ꝰ erroꝛ
buit ꝓpetatẽ ⁊ dñium nõ ſolũ in cõi: ſed etiaꝫ
in ſpãli poſt ſpũſſancti miſſionẽ. Hũc erroꝛeꝫ
ponit ſub his ꝟbis. Uidet̃ etiã ꝙ patẽter poſ-
ſit dici ꝙ poſt diſtributionẽ bonoꝝ vſu ꝯſum-
ptibiliũ. que fiebat inter aplos ⁊ credẽtes ali
os (vt dicit̃ actuũ. ij. ⁊. iiij.) q̃libet poꝛtionis
ſibi aſſignate: ꝓpetarius ⁊ dñs poſſet dici. Et
infra. cũ ergo dicat ꝙ nullus egens erat: ꝓ eo
ꝙ vnicuiqꝫ diuidebat̃. ꝓut opus erat: ſuppo-
nit apte ꝙ idem quod vnicuiqꝫ dabat̃ diuiſim
cuilibet erat ꝓꝑum. Hec ꝟba eius heretica q̃
tam ſacre ſcripture quã allegat: ꝙ̃ dictis ſan- Impugnat erro rem ſeptimum.
ctoꝛũ ⁊ determinationi ſancte romane ecclie
expſſe cõtradicũt. Nam actuũ. ij. ſicut legitur
Oĩs etiã q̃ credebãt pariter ⁊ habebant oĩa
cõia. Et ca. iiij. ſic ſcribit̃. Multitudinis aũt
credẽtiũ erat coꝛ vnũ ⁊ aĩa vna in dño. nec q̃ſ
ꝙ̃ coꝝ que poſſidebat: aliq̃d ſuũ eſſe dicebat.
ſed erant illis omnia cõmunia. Conſtat auteꝫ
ꝙ apoſtoli fuerũt ꝓmi ⁊ ꝑcipui inter credẽtes
igit̃ ipis apoſtolis poſt aduentũ ſpũſſancti ni
hil fuit ꝓpꝛium vt tenet erroꝛ iſtius. Hoc etiã
doctrina ſanctoꝝ ⁊ ecclie determinare docet
euidẽter. Octauus erroꝛ eſt. ꝙ bona tẽꝑalia 8ꝰ erroꝛ
vſu ꝯſumptibilia (de quo fit mẽtio. actuũ. ij. ⁊
iiij.) Ante diſtributionẽ erãt ꝓꝑa aploꝛum.
Hũc erroꝛẽ ponit ſub his verbis. Cum igitur
daret̃ ab illis qui dare poterãt (ſcꝫ aplis) et
illis q̃ recipe poterãt. ſcꝫ ea q̃ ad vite humane
ſuſtentationẽ ptinebãt: videt̃ ꝙ dñs quilibet
fuerit poꝛtionis eius que ſibi fuerit aſſignata
Et ita pꝫ ꝙ habẽtibus tꝑalia eſt locutus: cuꝫ
dixerit ꝙ det ei qꝛ a ſe petit: q̃d nõ poteſt face
re. cum dare ſit accipientis facere dominium
quod nõ poteſt aliquis facere niſi dominium
etiam quo ad tꝑalia obtineret. Hec ꝟba eius
ex quibus manifeſte colligit̃: ꝙ ipſe intelligit
ꝙ apoſtoli erant dñi illarũ rerũ: quas creden-
tibus dimiſerũt. Et ꝑ ꝯñs ꝙ ille res nunꝙ̃ fue
rũt cõmunes. qꝛ nõ añ diſtributionẽ: cum ſꝫm
ipm tũc ꝓpꝛie fuerũt apoſtoloꝛũ. Nec poſt di-
ſtributionem cum quilibet fieret ꝓpꝛietarius
poꝛtionis ſibi aſſignate. Qui erroꝛ quãtuꝫ ad
vtranqꝫ ſui partem eſt ſcripture diuine cõtra-

nius et etiam doctrine ſanctoꝝ. ſicut in opibꝰ
9ꝰ error maiorū apte eſt monſtratū. Nonꝰ error eſt. ꝙ
btūs petrus poſt miſſionē ſpūs ſci habebat ꝓ
ꝓ̄etatē ⁊ dn̄ium rerū tp̄aliū in ſpāli. Hūc erro
rē ponit ſub his v̄bis. Calige ⁊ veſtimēta aſſi
gnata petro ꝓ̄pe quo ad dn̄ium erāt petri. q̄re
videt̄ ꝙ pecunia: panis: vinū: ⁊ res alie vſu cō
ſumptibiles ſibi diuiſim ꝓ vite ſuſtētatōe aſſi
gnate ſil̄r eius eſſent. Hec v̄ba eius ſcripture
ſacre: doctrine ſanctoꝝ: ⁊ determinationi ec-
cleſie ſunt aduerſa: ſicut ꝓlixe in alijs opibus
eſt oñſum. ⁊ hoc vnica auctoritate pādet̄. Ūn
Greg. ſup illud Mat. Ecce nos relinq̄mus
oīa. ſicut dicit: multū reliq̄t q̄ nihil ſibi retinet
multū reliq̄t qui quātūlibet parū totū debuit
m̄ltū igit̄ pe. dimiſit. qm̄ cū re poſſeſſa ⁊ ꝯcupi
ſcētijs habēdi renūciauit. Decimꝰ error ē. ꝙ
10ꝰ error votū viuēdi ſine ꝓ̄p̄o: nō ſe extēdit ad illa qui
bus neceſſario eget vita humana. Hūc errorē
ponit ſub his v̄bis. Nec votū viuēdi ſine ꝓ̄p̄o
videt̄ ꝙ ſe extēdit ad talia. quibus neceſſario
eget vita humana. Hec v̄ba eius erronea que
exp̄ſſe ꝯtradicūt ſacris ſanctionibus ⁊ doctri
ne ſāctoꝝ aſſerētiū ꝙ monachi ⁊ alij vouētes
viuere ſine ꝓ̄p̄o reſpectu naturaliū rerū in vſu
11ꝰ error ꝯſūptibiliū n̄ dn̄t hr̄e ꝓ̄p̄etatē. Undecimꝰ er
ror eſt. ꝙ apl̄i nō reliquerūt tp̄alia ꝑ abdicatō
nem dn̄ij. Hūc errorē ponit ſub v̄bis multipli
cibus. ⁊ in fine ſic ꝯcludit. Quare relinquitur
q: ꝑ illa v̄ba relictis oībus ſecuti ſūt eum non
poteſt ꝯcludi apl̄os a ſe dn̄ium oīm tp̄alium.
abdicaſſe. Hec v̄ba eiꝰ q̄ ſacre ſcripture doctri
ne ſcōꝝ ⁊ det̄minatiōi eccleſie repugnat ſicut
in diuerſis opibus maioꝝ eſt diffuſe ꝓbatum.
12ꝰ error Duodecimus error eſt. ꝙ ſi ꝓ̄mi parētes non
peccaſſēt: oīa fuiſſēt cōia quo ad dn̄ium ⁊ ꝓ̄p̄e
tatē. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Iſta ſcri
ptura ſcꝫ decretū clemētini pape poſitū. xij. q.
i. c. Dilectiſſimis. ſupponit ꝙ ſi ꝓ̄mi parentes
nō peccaſſent oīa cōia fuiſſent quo ad dn̄ium
et ꝓ̄p̄etatē. Hec v̄ba eius q̄ ſūt erronea. loquē-
do de dn̄io ciuili ⁊ mūdano ꝓ quo cōtingit in
iudicio litigare ⁊ res vēdicare. ſed talis litiga
tio ⁊ rerū vēdicatio in ſtatu innocētie nō fuiſ
ſet. Igit̄ in ſtatu innocētie nō fuiſſet tale dn̄i-
um ſeu ꝓ̄p̄etas. q̄uis fuiſſet dn̄ium accipiēdo
dn̄ium ꝓ ptāte rem alienādi. ſed de tali dn̄io n̄
intelligit ille. Item in iſto errore falſum impo
nit beato clemēti pape. Nā clemēs papa te-
net exp̄ſſe ꝯ̄riū illius quod iſte dicit. Ūn v̄ba
clemētis. xij. q. i. c. dilectiſſimis poſita ſunt h̄.
Cōis vſus oīm que ſūt in hoc mūdo: omnibus
hoībus cōmunis eſſe debet. ſed ꝑ iniquitatē
alius dixit hoc eſſe ſuū ⁊ alius iſtud. ⁊ ſic inter
mortales facta eſt diuiſio. Et ſicut non poteſt
diuidi aer nec ſplendor ſolis: ita nec reliq̄ que
data ſunt hominibus ad habendū deberēt di
uidi. Hec verba clemētis que nō intentū iſtiꝰ
habent: ſed contrariū exp̄ſſe concludūt. Ter 13ꝰ error
tiuſdecimꝰ error eſt. ꝙ apoſtoli n̄ emiſerūt vo-
tum pauptatis. Hūc errorē ponit ſub multis
verbis. de q̄bus pauca adducā. Unde dicit
ſic. Item in eo quod dicit btm̄ Auguſtinū di-
xiſſe apl̄os vouiſſe rerum oīm abdicationē di
cit falſum. Hoc em̄ btūs Auguſtinus nō dixit
Et infra. dic mihi quod eſt illud votum quod
vouerat. Certe dici nō poteſt ꝙ votū illud eēt
abdicationis dn̄ij ſeu ꝓ̄p̄etatis oīm rerū tem
poraliū. cum de hoc in p̄cedētibus ſeu ſequēti
bus nullam fecerit mentionē. hec verba eius.
beatus Aug. aſſerit omni rei veritati apte cō
traria. Unde dicit Aug. vt ſupius allegatum
eſt. dixerāt em̄ illi potētes. Ecce nos relinqui
mus oīa ⁊ ſecuti ſumus te. hoc votū potētiſſi
me vouerāt. Alij etiā ſci vna cū btō Auguſti.
dicūt ꝙ in voto pauptatis religioſi tenent fi-
guram apoſtolorū. Decimuſquartus error ē. 14ꝰ error
ꝙ pauptas euāgelica rerū vſu ꝯſumptibiliū
dn̄ium ⁊ ꝓ̄p̄etatē nō excludit. Hunc errorē po
nit ſub his v̄bis. Ad id aūt quod dicit ꝙ pau-
pertas euāgelica rerum vſu conſumptibiliū
dn̄ium ⁊ ꝓ̄p̄etatē excludit: dicimus ꝙ ē falſū
immo illarū rerū ſupponit ſcriptura ſacra ip-
ſos ſcꝫ apoſtolos ad minus in cōi habuiſſe ꝓ-
prietatē ⁊ dn̄ium. Hec v̄ba eius erronea ſacre
ſcripture falſum imponētia. ⁊ cū hoc ſunt de-
terminationi eccl̄ie ⁊ ſanctorū doctrine ꝯ̄ria.
ſicut alibi eſt ꝓbatū. Decimuſq̄ntuſ error ē. 15ꝰ error
ꝙ quotiēſcūq; ſacra ſcriptura attribuit vſum
rebus vſu ꝯſumptibilibus. ſumit vſum ꝓ con
ſumptōe rei. Hūc errorē ponit ſub his verbis
dicimus q̄n ſacra ſcriptura vſum in talibꝰ re-
bus vſu cōſumptibilibus attribuit ꝓ rei con-
ſumptōe ip̄m ſumit. hec v̄ba eius ꝯ̄ria ſcriptu
re diuine cū dicat̄. ij. Reg. xiij. Filie regū v̄gines
hmōi veſtibus vtebant̄. Quod etiā ꝑ aliquas
auctoritates poſſet oñdi copioſe. Decimuſ- 16ꝰ error
ſextus error eſt. ꝙ in rebus vſu ꝯſumptibilibꝰ
nullus aliꝰ vſus q̄ ꝯſumptio aſſignari poteſt.
Hūc errorē ponit ſub his v̄bis. Nec aliꝰ vſus
valꝫ niſi ſūptꝰ in rebus vſu ꝯſumptibilibꝰ nec
eſſe poteſt. Hec v̄ba eius q̄ ſacre ſcripture: et
doctrine ſanctorū (ſicut ſepius eſt ꝓbatum)
ſūt exp̄ſſe ꝯtraria. Decimuſſeptimus error ē 17ꝰ error
ꝙ xp̄s nō ꝯſuluit apoſtolis ꝙ oīa tēpalia quo
ad ꝓprietatē et dn̄ium relinquerēt. Hūc erro-
rem poſt multa alia verba ponit ſic. Dicimus
falſum eſſe ꝙ hoc ꝯſuluerit ſcꝫ xp̄us apoſtolis
vel diſcipulis ſuis ad minꝰ ꝙ nō hērēt in cōi.
Hec verba eius determinationi eccleſie in de

cretali. Exijt qui ſeminat. poſita expreſſe ſunt
contraria. vbi dr̄ ꝙ xp̄s abdicationē oim tem
poraliū q̄ntum ad dn̄ium. tam in ſpāli q̄ in cōi
verbo docuit ⁊ exemplo firmauit. Nec eſt ve-
riſimile ꝙ hoc non docuit apoſtolos ⁊ diſci-
pulos ſuos: cum alios hoc docuerit ſm euāge
lium. ⁊ ſm eccleſie romane determinationez
18ꝰ error ac etiā ſm doctrinā ſanctoꝝ. Decimuſocta-
uus error eſt. ꝙ xp̄us inquātū homo mortalis
fuit rex habēs regni dn̄ium temporale. Hunc
errorē ponit in hec v̄ba. queriť vtrū xp̄s alicu
ius rei tp̄alis dn̄ium habuit ⁊ quale. Qz autez
dn̄ium temp̄aliū rerū habuit ſacra ſcriptura
tam in veteri teſtamēto q̄ in nouo in multꝭ lo-
cis teſtať. multi quidē ꝓphe eum regē futurū
ppl'i iſraelitici p̄dixerūt. ⁊ p ꝯn̄s habere regni
dominiū ꝓphetauerīt. Hec v̄ba eius heretica
ſacre ſcripture ⁊ doctrine ſanctoꝝ ac defīnia
tioni eccleſie ſūt aduerſa. Naz Mat. viij. ſcri
bitur. Uulpes foueas hn̄t ⁊ volucres celi ni-
dos. filius aūt hois nō habet vbi reclinet ca-
put ſuū. Que v̄ba xp̄us nequaq̄ dixiſſet ſi rex
in tp̄alibus extitiſſet. Item Aug. ſup illō Jo.
xviij. Regnū meū non eſt de hoc mūdo. dicit
ſic. Audite iudei et gētes circūciſionē. audite
p̄puciū. audite oia regna terre: q̄r xp̄s non im
pediuit dn̄ationē vr̄am in hoc mūdo. Qr dixit
regnū meū nō eſt de hoc mūdo. Nolite metue
re metu vaniſſimo. quo herodes ille maior ex-
pauit: ⁊ tot infantes occidit. Regnū inq̄t me-
um non eſt de hoc mūdo. q̄d vultis ampliꝰ. ve
nite ad regnū quod nō eſt de hoc mūdo. vēite
credēdo: Et his v̄bis alludit Rabanus ſuper
ep'lam petri dicēs. Manifeſte ex hoc v̄bo re-
gnum xp̄i non terrenū: ſed celeſte oñdit eſſe.
19ꝰ error Decimuſnonus error eſt. ꝙ totus pſalmꝰ eru
ctauit cor meū ⁊c. loquiť de rege tp̄ali ⁊ ſpon-
ſa eius eccl'ia. Hūc errorē ponit ſub his v̄bis.
vnde totus ille loquiť pſ̄. de rege iſto ⁊ ſpōſa
eius. Hec v̄ba eius erronea q̄bus ſcripturꝭ ſa-
cris falſū imponit apte. Nam dictus p̄s. non
loquiť de rege carnali ſeu tp̄ali: ſed ſolūmodo
de rege ſpūali ſicut in alijs maioꝝ opibus eſt
20ꝰ error viſum luculēter. Uiceſimus error eſt. ꝙ xp̄s
inquātū homo viator habuit a tp̄e ſue ꝯcepti
onis vniuerſale dn̄ium rerū tp̄aliū. ſicut verꝰ
rex ⁊ dn̄s in tp̄alibus. Hūc errorē pōit ſub his
v̄bis. p̄miſſa aūt (ſcz regnū ⁊ vniuerſale dn̄i-
um) habuit ieſus inquātū deus ab etno: eo ip
ſo ꝙ deus pr̄ genuit eū: ⁊ inquātū homo ex ho
mine ſcz a tp̄e ſue ꝯceptōis ex dei datōe. Hec
v̄ba eius heretica catholice eccl'ie dei ſūt ini-
mica. Naz xp̄s docuit renūciationē dn̄ij rerū
temporaliū ad pfectionē ptinere. cū Math.
xix. c. cuidā dixerit adoleſcēti. Si vis pfectus
eſſe vende oia que habes ⁊ da paupibꝰ ⁊ veni
ſequere me. Et p ꝯn̄s renūciare tp̄alibus ꝓpť
deum ad magnā ptinet pfectionē. ſed conſtat
ꝙ nullus fuit xp̄o pfectior. Ergo xp̄s dominio
tp̄alium renūciauit. Ex quo ſequiť ꝙ non fuit
tp̄alis rex: ſicut iſte hereticꝰ dogmatizat. Qđ
etiā ptz Mat. viij. ⁊ Luce. xix. ſicut ſupius eſt
oſtēſum. vbi xp̄s fateť ſe nō hr̄e dn̄ium neceſſe
eſt referre. Unde Johes criſoſtomꝰ ſup dicta
v̄ba xp̄i Uulpes foueas habēt. dicit ſic. aſpice
qualiter pauptatē quā dn̄s docuerat: p opera
monſtrat. nō erat ei menſa. nō cādelabrū. non
domus. nec quicq̄ taliū. Uiceſimuſp̄mus er 21ꝰ error
ror eſt ꝙ xp̄s inquātū homo viator habuit do-
miniū aliquarū rerū temporaliū non a tempe
ſue ꝯceptōis: ſed poſtea ſucceſſiue mōis alijs
Hūc errorem ponit ſub his v̄bis. Et nihilomi
nus habuit dn̄ium aliarū rerū temp̄aliū. Nō
a tp̄e ſue ꝯceptionis. ſed poſtea ſucceſſiue mo
dis alijs. vtpote ex collatione fideliū: vel em-
ptione acq̄ſitarū rerum. Hec v̄ba eius taz he
retica: q̄ p̄ori hereſi ꝯ̄ria. Qr aūt hec ſint p̄ori-
bus dictis ſuis ꝯ̄ria apte ptz. Nam in p̄ori he-
reſi dicit ꝙ xp̄s habuit vniuerſale dn̄iū a tp̄e
ꝯceptionis ſue. Hic aūt dicit ꝙ dn̄ium aliarū
rerū habuit: nō a tp̄e ꝯceptionis ſue. ſ poſtea
modis alijs. que duo dicta exp̄ſſe contradicūt
Qr etiā ſit heretica ptz. tam p determinatōez
eccl'ie: q̄ p doctrinā ſāctoꝝ. Determinatio nā
q̄z eccl'ie: ſicut ſupius eſt oñſum. dicit ꝙ abdi-
cationem dn̄ij oim tp̄aliū tam in ſpāli q̄ etiaz
in cōmuni xp̄s v̄bo docuit: ⁊ exēplo firmauit.
Cui determinationi doctrina ſanctoꝝ ꝯſonat
⁊ alludit. Uiceſimuſſecūdus error ē. ꝙ xp̄us 22ꝰ error
inquātū homo habuit tp̄ale dn̄ium veſtimen-
torū ⁊ calciamētoꝝ. loculorum. panis. ⁊ vini.
Hūc errorē ponit ſub multis v̄bis. de quibus
pauca adduceнť. vnde dicit ſic. Certe narrāt
ip̄m ſcz apoſtoli ⁊ diſcipl'i ſui habuiſſe aliqua
lz pauca habuit veſtimēta. Et infra. Itē btūs
Johes baptiſta videtur ſupponere ꝙ habuit
calciamēta. Et infra. Item Johes ſupponit
ip̄m loculos habuiſſe. Et infra. ⁊ ꝙ loculi eēnt
ieſu: ptz p auguſtinū. Et infra. ꝙ aūt interduz
habuerit ptz ad minus in cena illa in qua eu-
chariſtie inſtituit ſacramētū. Hec verba eius
heretica doctrine ſanctorū ⁊ determinationi
eccl'ie aduerſa ſūt. ſicut ꝓlixe in maioꝝ opibus
eſt declaratū. Et de calciamētis quidez dicit
btūs Ber. ea que ſequunť: nec credas ꝙ eſſet
calciatus. q̄r nec ip̄e nec diſcipuli eius calcia-
mētis vtebanť. Hec v̄ba bti Ber. in tractatu
de. vij. horis hora tertia tradita ⁊ aſſerta. Ui 23ꝰ error
ceſimuſtertius error eſt. ꝙ xp̄s nō potuit renū
tiare regno ⁊ dn̄io temp̄ali. Hūc errorē ponit

ſub his ꝟbis. Euidēter apparet ipm ſcilꝫ xp̄m
regno ⁊ dn̄io nō renūciaſſe p̄dictis. imo videt̄
ꝙ nec potuerit renūciaſſe. ⁊ ſi feciſſet: ꝯ̄ordia
tōes pr̄is feciſſet. Hec ꝟba eius inſana. ex qui
bus ſequit̄ hereſis: quā ſepe aſſeruit: p̄dicauit
et ꝑtinaciter defenſauit. ꝙ videlꝫ oīa de neceſ
ſitate eueniūt. ⁊ ꝙ deum aliter vel aliud face-
re q̄ facit ꝯ̄dictionē includit. ſed h̄ ē erroneuꝫ
iniquū ⁊ blaſphemū dn̄ium etiā ſuum quod vi
delicet xp̄s nō poterat renūciare regno et do-
minio tempali eſt exp̄ſſe ꝯ̄riuꝫ doctrine ſcōꝝ
et eccl̄ie romane determinationi. ꝓut in alijs
24ꝰ error opibus eſt oſ̄ſum. Uiceſimuſquartꝰ error ē
ꝙ regnū ⁊ dn̄ium tpale nō corrumpet̄. ſed ſine
fine durabit. Hūc errorē ponit iſto modo. vo-
lens eñ ꝓbare ꝙ xp̄s nō renūciauit dn̄io ⁊ re-
gno tempali. ⁊ ꝙ nec potuit renūtiare. addu-
cit ꝓ ſe Danielē ꝓphām dicentē in hec verba
Dicit̄ eñ Dan̄. ij. vbi de eius regno fit mētio.
Sic ſuſcitabit deus celi regnū quod in et̄nuꝫ
nō diſſipabit̄: ⁊ regnū eius alteri nō tradetur
Item Dan̄. vij. d̄r ſic. Dedit ei ptātem ⁊ hono
rem ⁊ regnū ⁊ omnes populi tribus et lingue
ſeruiēt ei. Ptās eius ptāſ eterna: q̄ nō auferet̄
et regnū eius quod nō corrumpet̄. h̄ adductio
eius. ex qua manifeſte ſequit̄ ꝙ regnuꝫ xp̄i de
quo ip̄e loquit̄: in ꝑpetuū durabit. ⁊ ꝯ̄ſtat taꝫ
per p̄cedētia q̄ per ſubſequētia ꝙ ip̄e intelli-
git de regno mūdano ⁊ tpali. Igit̄ ſm ip̄m re
gnū mūdanū ⁊ tpale. qđ nō eſt aliud q̄ mūduſ
iſte in eternū durabit. Ex quo ſequit̄ ꝙ iſta vi
ta mortalis ſemꝑ durabit. ⁊ ꝑ ꝯ̄ns ꝙ nūq̄ erit
reſurrectio gn̄alis mortuoꝝ. quod eſt hereticū
25ꝰ error et cōtra articulū fidei manifeſte. Uiceſimuſ
q̄ntus error eſt ꝙ carētia dn̄ij rerū tempalium
non fecit xp̄m pauperē ſed carētia ꝑceptōnis
fructus ⁊ obuētionis rerū: quarū dominꝰ erat
Hūc errorē ponit ſub his ꝟbis. Ad illud autē
quod d̄r ꝙ ſcriptura ſacra ip̄m ſcilꝫ xp̄m fuiſſe
pauperē et egentē in pluribus locis teſtat̄. di
cendū eſt ꝙ nō carētia dn̄ij fecit eum pauperē
et egenū: ſed potius carētia ꝑceptōnis fructꝰ
et obuētionis rerū: quarū dn̄s erat. Hec ꝟba
eiꝰ heretica tā ſacre ſcripture q̄ doctrīe ſcōꝝ
et determinationi eccleſie exp̄ſſe ſūt cōtraria
Unde ſicut ſupius allegatum eſt. ip̄e xp̄us de
ſeip̄o dicit Math. vi. Et Luce. ix. Filius aūt
hominis nō habet vbi caput ſuū reclinet. Et
quātum ad facti ſimplicis vſum nō dicit. ſed
quātum ad dominiū ⁊ ꝓp̄etatem. Iteꝫ Apo.
ij. Corinth. vi. ait. Sitis eñ grām domini no-
ſtri ieſu xp̄i. ꝓpter nos egenus factus eſt: cuꝫ
eſſet diues. nec xp̄s vlla terrena felicitate pre
fulgens: ſed xp̄us crucifixus ꝑ totum orbē ter
26ꝰ error rarum p̄dicatur. Uiceſimuſſextus error eſt
ꝙ temporale dn̄ium a ꝑceptione commodi in
ꝑpetuum ſeparatū: diuitē non facit habentē.
Hūc errorem ponit ſub his verbis: Nudū eñ
dn̄ium ſeparatum in ꝑpetuū ab omni percep
tione commodi rei: habentem nō facit diuitē
Hec ꝟba eius erronea ⁊ ſcripture diuine ad-
uerſa ſunt. Nam eccl̄iaſtes. vi. ca. ſic habetur.
Uir cui deus dedit diuitias ⁊ ſubām et hono
remꝰ. et nihil deeſt anime ſue ex omnibus que
deſiderat nec tribuit ei ptātem deus vt come
dat ex eo. ſed homo extraneus vorabit illud.
vbi exp̄ſſe habet̄ ꝙ res faciūt poſſidentē diui-
tem. q̄uis nunq̄ ex eis ꝑcipiat commodum ꝙ
etiam dicat rem. Nam non ex hoc ſolo dicitur
homo diues. quia effectu aliter ꝑcipit cōmo-
dum rei cuius eſt dominus. ſed etiaꝫ ex hoc ꝙ
poteſt ꝑcipere ſibi ⁊ quādo ſibi placebit quā-
uis nunq̄ ꝑcipiat. Uiceſimuſſeptimꝰ error 27ꝰ error
eſt ꝙ dominiū temporale ſeparatū ab omni ꝑ
ceptione commodi rei eſt inutile reputanduꝫ
Hūc errorem ponit cū verbis in p̄ori errore re
citatis dicens. dn̄ium ſeparatū in perpetuuꝫ
ab omniꝰ ꝑceptione commodi rei habētem nō
facit diuitē. cum ſit inutile reputandū. Hec ꝟ
ba erronea ſua ſunt ⁊ abſurda. Nam dominiū
temporale q̄uis careat in ꝑpetuū omni perce
ptione commodi rei tempalis poteſt eſſe vti
liſſimuꝫ ꝓpter commodū ſpāle ſm quod diffi-
nit decretalis. Exijt qui ſeminat vt ſupius eſt
oſ̄ſum. Uiceſimuſoctauus error eſt. ꝙ xp̄us 28ꝰ error
in aliquibus geſſit ſe ꝓ rege ⁊ dn̄o temporali.
Uiceſimuſnonus error eſt. ꝙ xp̄s non fuit 29ꝰ error
pauꝑ ꝓpter carentiā dominij ⁊ regni tēpalis.
ſed quia ſe eorū fructibus ⁊ ꝓuētibus nō iuua
bat. Hos duos errores ſimul hoc modo ponit
xp̄s rex regum ⁊ dn̄s dominantiū quo ad ꝑce-
ptionem fructuū regni ⁊ rerū tempaliū niſi in
valde paucis ꝓ rege vel domino ſe non geſſit
ꝓpter quod merito pauꝑ dici potuit volunta
rius ⁊ egenus. nō ꝓpter carentiā dominij ſiue
regni. ſed ꝓpterea: quia ſe eorū fructibus ⁊ ꝓ-
uētibus nō iuuabat. Hec verba ſua virulēta.
ex q̄bus due hereſes p̄dicte colligunt̄. cū dicit
ꝙ xp̄s nō geſſit ſe ꝓ rege vel domino tempora
li: niſi in valde paucis. Ubi aperte ſupponit
et vult ꝙ in aliquibus ſe geſſit pro rege et do-
mino temporali quod eſt hereticuꝫ. Nec in to
ta ſcriptura diuina reperitur ꝙ ſe geſſit ꝓ re-
ge vel domino temporali. ſed contrariuꝫ: cum
chriſtus expreſſe dixerit Jo. xviij. Regnū meū
non eſt de hoc mūdo. Item Luce. xij chriſtus
oſtendit ſe nō eſſe regem ⁊ dominū in tempo-
ralibus: cum negauerit ſe eſſe iudicē ⁊ diſcuſ-
ſorem temporaliuꝫ rerum cuidam ſibi dicēti.
Magiſter dic fratri meo vt diuidat mecum

hereditatem. Reſpondēs ieſus ait. Quis me
conſtituit iudicem aut diuiſorē ſup vos. quaſi
dicat. nullus. hoc etiam pluribus auctoritati
Scd̄a hereſis bus ſanctorū poſſet aperte ꝓbari. Secūdaꝫ
hereſim ꝙ videlicet chriſtus nō fuit pauper ꝓ
pter carentiā dominij ⁊ regni temporalis: nō
poſſꝫ expreſſius ponere ꝙ̄ ponit. Que hereſis
eſt manifeſte cōtra ſcripturā diuinā. ⁊ doctri-
nam ſanctorū: et determinationē eccl̄ie. ſicut
eſt oſtēſum ſ̄pus. Et adhuc vna auctoritate oñ
ditur. Unde zacha. ix. d̄r. Jubila filia hieruſa-
lem ecce rex tuus venit tibi iuſtus et ſaluator
30ꝰ error ip̄e pauper ⁊ aſcendēs ſuper aſinam ⁊c. Tri
ceſimus error eſt. ꝙ chriſtus nō dedit aliquam
aliam legem viuēdi apoſtolis: ꝙ̄ alijs diſcipu
lis. Et intelligit per diſcipulos quoſcūqꝫ ali-
os ad fidem couerſos. Hanc hereſim ponit
ſub his verbis. Nec reperimus ꝙ chriſtus ie-
ſus dominus noſter aliā legeꝫ viuēdi diſcipu
lis dederit ⁊ aliam apoſtolis ſuis. immo bea-
tus clemens in quadā epiſtola ſua cuius pars
recitatur. xij. q. i. c. dilectiſſimis. exp̄ſſe ſuppo-
nit ꝙ eadem erat apoſtolorū ⁊ diſcipulorū vi
ta dicens. Cōmunis vita omnibus eſt neceſ-
ſaria et maxime his qui vitam apoſtolorum ⁊
etiam diſcipulorū imitari volunt. Hec verba
eius ꝓphana in quibus ꝙ per diſcipl̄os intel
ligat omnes ad xp̄m conuerſos: ex alijs ſuis v̄
bis ꝓprijs colligitur manifeſte. Unde parum
ante dicit in hec verba. de diſcipulis autē cō-
ſtat ꝙ aliqui habuerūt multa a ioſeph ab ari-
mathia. legitur Jo. xix. ꝙ erat diſcipulus ieſu
Math. auteꝫ. xxvij. legit̃ ꝙ erat diues homo
diſcipulus ieſu. Item conſtat ꝙ ſymon lepro-
ſus erat diſcipulus ieſu. et tamen legit̃ Mat.
xvi. ꝙ ieſus in bethania erat i domo eius. Itē
lazarus. martha. ⁊ maria magdalene q̄ erant
eius diſcipuli habebāt multa bona. Unde le-
git̃ de eis Joh̄. xi. ꝙ caſtrum dictū bethania
erat marie magdalene ⁊ marthe. ⁊ ꝙ in betha
nia fecerūt ei cenam magnam in qua martha
miniſtrabat. lazarus autē erat vnus ex diſcū-
bentibus cum eo. maria vero accepta libra vn
guenti nardi piſtici p̄cioſi vnxit pedes ieſu et
extersit capillis ſuis. de thabita quoqꝫ que in-
terpretatur dorchas: quaꝫ petrus ſuſcitauit a
mortuis. legit̃ Actuū. ix. ꝙ erat diſcipula ⁊ ple
na opibus bonis ⁊ elemoſynis quas faciebat
et ꝙ omnes vidue flentes oſtēderūt petro tu-
nicas et veſtes quas faciebat ei dorchas. Ex
quibus patet ꝙ iſta nō obſtante diſcipulatu:
tēpalia habebat. de quibus faciebat elemo-
ſynas predictas. Hec verba eius ex quibus ex
preſſe habet̃ ꝙ ꝑ diſcipulos intelligit omnes
chriſtianos tunc ad xp̄m conuerſos. Et ꝙ chri
ſtus nullam legem dedit apoſtolis: pluſꝙ̄ om-
nibus alijs ad ip̄m conuerſis. Quod eſt mani
feſte hereticum ⁊ ſcripture diuine contrariuꝫ
Unde in iſtis verbis tripliciter errat. Primo
cū dicit ꝙ xp̄s nullā aliam legē viuēdi dedit
apoſtolis pluſꝙ̄ alijs xp̄ianis cum tres euāge
liſte dicant apte cōtrariū. Unde Mathei. x.
legitur. Hos duodecim miſit ieſus precipiēs
et dicens. in viam gentiū ne abieritis. Et in-
fra. Nolite poſſidere aurū. neqꝫ argentū. neqꝫ
pecuniā in zonis. Et Marci. vi. ſic habet̃. vo
cauit duodecim ⁊ cepit eos mittere binos. Et
infra. Et precepit eis ne quid tollerent in via:
niſi virgam tantū. nec peram. non panem. ne
qꝫ in zonis es. Et Luce. ix. ſcribit̃. Conuocatis
autē duodecim diſcipulis: dedit illis v̄tutem
et poteſtatem. Et infra. Nihil tuleritis in via
neqꝫ virgam. neqꝫ perā. neqꝫ pecuniā. Iſta au-
tem precepta non fuerūt data omnibus alijs
chriſtianis: quos iſte hereticus vocat diſcipu
los. Igitur alia lex viuēdi fuit data apoſtolis
ꝙ̄ alijs chriſtianis. Secūdo errat in verbis ſu
pradictis: quia ſ̄m verba ſua licuit apoſtolis
poſtꝙ̄ ad apoſtolatuꝫ aſſumpti fuerūt: immo
etiam poſt miſſionē ſp̄ūs ſancti habere in ſpe
ciali et ſigillatim diuitias temporales: et do-
minia caſtrorum: et villarū: et bonorū tempo
ralium quorūcunqꝫ. Nam ſ̄m ipſum chriſtus
non dedit aliam legem viuēdi apoſtolis ꝙ̄ ce
teris chriſtianis: quos vocat diſcipl̄os. ſed di-
ſcipuli quos ip̄e enūerat ⁊ apoſtolis in lege vi
uendi equiparat: habuerūt in ſpeciali ⁊ ſigil-
latim poſtꝙ̄ apoſtoli fuerūt ad apoſtolatū aſ-
ſumpti: bona temporalia ꝙ̄plurima. vt patet
de ioſeph ab arimathia quē nominat. ⁊ etiam
de ceteris quos ip̄e in eadē ſerie enumerat: et
deſcribit. Sed hec dicere de apoſtolis: tam ſa
cre ſcripture: ꝙ̄ doctrine ſanctorū: ⁊ determi-
nationi eccleſie obuiat ⁊ repugnat. Et iſte in
hoc ordine ꝓ triceſimo poteſt cōputari. Tri 31ꝰ error
ceſimus primus error eſt. ꝙ in verbis memora-
tis ſupius hereticus errat: quia falſum beato
clementi ſummo pōtifici impudēter imponit
ſicut decretū eiuſdem clemētis intuēti poteſt
aperte patere. Triceſimus ſecūdus error eſt. 32ꝰ error
ꝙ preceptū chriſti datū ſeu conſiliū. Mathei
v. et Luce. vi. de non contendēdo in iudicio: ⁊
de nō repetendo ſua in iudicio: fuit datum ſo
lūmodo habētibus temporalia in ꝓp̄o. Hunc
errorem ponit ſub his verbis. Conſtat autem
ꝙ illa verba. Qui vult tecū in iudicio conten
dere: ⁊ tunicam tuā tollere: dimitte ei ⁊ palli-
um. poſita. Mat. ix. et Luce. vi. intelliguntur
de his qui in ꝓprio temporalia obtinebāt. loq̄
tur em̄ illis dominus qui tunicam habebāt et

palliū cū dicit. Qui voluerit tunicam tuaꝫ tollere: dimitte ei ⁊ palliū. Hec verba eiꝰ que veritati ⁊ doctrine ſanctoꝝ ſunt apte ꝯtraria ſicut diffuſe in maioribus opibus eſt apte mōſtratuꝫ. Sūt etiā ꝯ doctrinā bti apoſtoli pauli veluti epiſtolā ipius. i. ad Coꝝ. vi. ptꝫ intuēti. Hos. xxxij. errores (cum pluribus alijs erroribus hereſibus falſitatibus diffamatiōibꝰ vanis obiectionibus excuſationibus ⁊ reſpōſionibus hic cauſa breuitatis omiſſis (prefatus hereticus in dicta ſua deſtitutione (quia vir reprobus) in derogationē xpi ⁊ fidei xpiane. oimqꝫ fideliū xpianoꝝ ſcribit: aſſerit: ⁊ dogmatiſat. Declarās ⁊ demōſtratiue oſtendēs ſeipm eſſe ptinacem hereticū. ex deliberatiōe et certa ſcia h̄ et alia flagitioſa documēta cōtra fideꝫ ⁊ bonos mores impudēter fulminātem. Predicta vera deſtitutione (quia vir) cum erroribus ⁊ hereſibus in ipa contētis ad notitiā generalis miniſtri ſepedicti deducta: et diligēter inſpecta ⁊ examinata: ipe gn̄alis cuꝫ ſibi adherētibꝰ tam ab auctore tāq̄ ab heretico ptinaci: q̄ ab ipa deſtitutōe tot ⁊ tātis hereſibus fermētata ad ſanctā mr̄em eccliaꝫ: et ad conciliū generale in loco tuto ⁊ rite ⁊ legitime cōgregandū ⁊ celebrandū: exiſtēs tūc tēporis in alemania ſupiori ciuitate mōdenſi in loco frm̄ minorū publice ⁊ ſolēniter appellauit. Appellationēqꝫ ſuaꝫ tam in auinion. q̄ ad alias mūdi partes tranſmittēs. qualis i ea fuit doctrina qualiaqꝫ erroꝝ commēta ⁊ hereſū p ſcripturas ſacras. doctrinā ſcōꝝ ⁊ ſacros canones necn̄ ⁊ p rōes irrefragabiles q̇bꝰ i p̄ allegata deſtitutiōe. Qr vir. aſſerta ⁊ dogmatiſata obuiāt ⁊ repugnāt luce clariꝰ declarat

ſ **Upradicti auteꝫ** errores ⁊ hereſes cū alijs q̄pluribꝰ (vt p̄dicit̄) hic cauſa breuitatis omiſſis in p̄noiatis libellis ſiue deſtitutiōibus dogmatiſati nō ſuffecerīt antedicto heretico. Quīimmo alias hereſes cuilibet fideli horrēdas in ſmonibus ſuis publice docuit: ⁊ pertinaciter defenſauit ⁊ affirmauit. Quos ſermones viri fide digni reportātes de v̄bo ad v̄buꝫ ſcripſerūt. Unde anno dn̄i. M. ccc. xxxi. in feſto oim ſanctorū publice fecit ſmonē aſſūpto ꝓ themate. Memēto operū pr̄m veſtroꝝ. in quo ſmone dixit: tenuit: docuit: ⁊ affirmauit. q̄ anime in celo beate nō vidēt viſione faciali: nec intuunt̄ diuinā eſſentiā nec ante diem iudicij generalis ſūt viſure. Quā hereſiꝫ in diuerſis alijs ſmonibus ſuis approbādo recitauit: ⁊ ptinaciter affirmauit. Pro qua etiā hereſi fulciēda: vnū magnū opus compoſuit: qđ vidi ⁊ legi. Necnon vnū opus ſolenne a quodam magno viro factū in contrariū: ꝓ veritate catholica defenſanda: ⁊ p̄dicta hereſi cōfutanda: manu mea conſcripſi.

Prima hereſis

Unde in p̄dicto ſmone dicit in hec v̄ba: anime iuſtorū vſqꝫ ad diem iudicij erūt ſub altari. i. ſub ꝓtectōne: et cōſolatōne humanitatis xpi. Sed poſtq̄ xps venerit ad iudiciū: erūt ſupra altare id ē ſupra xpi humanitatē. Quia poſt diem iudicij videbūt ſancti: et contemplabunt̄: nō ſolū xpi humanitatē: ſed etiā eius diuinitatē vt in ſe eſt. videbūt em̄ pr̄em et filiū ⁊ ſpm̄ ſanctum. Anime igit̄ ſancte ante diem iudicij ſūt ſub altari i. ſub ꝓtectione ⁊ conſolatōne humanitat̄ xpi ſed poſt diem iudicij ipe eleuabit eas vt videant ipam diuinitatē. Et infra. In gaudiū nō introibit anima ſine eodē corpore. Hec ſunt verba ſua quibus ⁊ multis alijs conatur oſtēdere q̄ anime ſanctorū ante diem iudicij gn̄alis nō videbūt eſſentialiter diuinā eſſentiam Sed hoc eſt hereticū ⁊ contra ſcripturā ſacrā Apoc. vi. vbi dr̄ data ſūt ill' ſingule ſtole albe. Quā auctoritatē ſci exponūt de viſione diuine eſſentie: qua nūc fruunt̄ anime ſeparate. Unde Greg. iiij. lib. dialogorum dicit in perſona petri. noſſe velim ſi nūc ante reſurrectionem corporū: in celo recipi valeāt anime iuſtorum Et reſpōdet dicens: Hoc neqꝫ de omnibus iuſtis fateri poſſumus. neqꝫ neceſſario de oibus negamus. Nam ſunt quorūdā iuſtoruꝫ anime que a celeſti regno quibuſdā māſionibus adhuc differunt̄. in quo dilationis damno: quid aliud innuit̄: niſi q̄ de p̄dicta iuſtitia aliquid minus habuerūt. et tn̄ luce clarius conſtat q̄ pfectorū anime iuſtorum vt hmōi carnis clauſtra exeūt: in celeſtibus ſedibus recipiunt̄. Et infra querit in pſona petri inquiēs. Si igitur anime iuſtorū ſunt in celo: q̇d eſt q̄ in die iudicij ꝓ iuſtitie ſue retributione recipiēt. ⁊ r̄ndet dicēs. hoc eis nimirū creſcit in iudicio: q̄ nūc animarū ſola poſtmodū ac corporū beatitudine pfruunt̄. Unde in ipa carne gaudebunt in qua dolores ꝓ domino ⁊ cruciatus ptulerunt Pro hac quippe geminata eorum gloria ſcriptum eſt. In terra ſua duplicia poſſidebunt. hic ante reſurrectionis diem de ſanctorū animabus ſcriptū eſt. Date ſunt illis ſingule ſtole albe. ⁊ dictum eſt ipis ut requieſcāt adhuc modicū tempus donec impleat̄ numerus conſeruorū ⁊ frm̄ eoꝝ. qui vtiqꝫ nūc ſingulas acceperūt binas in iudicio ſtolas habituri ſint: qr modo animarū tm̄modo. tūc aūt et animaruꝫ et corporum ſimul in gloria letabunt̄. Et idē. fit in electis quoddam mirabilius. quia nō ſolū eos cognoſcūt quos in hoc mūdo nouerāt

ſed velut viſos ac cognitos recognoſcūt bea⸗
tos:quos nūꝗ̄ viderūt. Nam cū aliquos p̄res
in eterna illa hereditate viderit eos incogni⸗
tos ꝑ viſionē non eſſe quos in ope ſemꝑ noue⸗
rit.quia cū illis omnes cōmuni claritate deuꝫ
conſpiciūt.quid eſt qđ ibi neſciāt:vbi ſcientē
Scđa heresis omnia ſciūt.hec Greg. Approbādo autē pre⸗
fataꝫ hereſim:adiūxit ſecundā in ſmone alio
qui incipit. Tolle puerū et mr̄eꝫ eius ⁊c. Que
eſt ꝙ anime reproborū non punient̄ in iferno
ante diem iudicij generalis. Hūc errorem po⸗
nit ſub his verbis. Iſrael interpretat̄ videns
deuꝫ:vel viſio dei. De iſta viſione ſatis fuit di
ctum his diebus. Ubi etiam dixi ꝙ deus non
eſt magis ꝓmotus ad damnādū ꝗ̄ ad retribu
endum ſeu p̄miandū. Quia non ꝑus damna⸗
bit malos ꝗ̄ p̄miabit bonos. Sed dictum eſt
ꝙ beati ante diem iudicij nō ibūt in vitā eter
nam. Igitur nec mali ante diem iudicij ibūt i
penā eternaꝫ in infernū. Ubi erit fletus ⁊ ſtri
dor dentiū. Hec verba ſua heretica tam ſacre
ſcripture ꝗ̄ doctrine ſanctorū aduerſa. Unde
Iob.xxi.ſcribit̄. Ducūt in bonis dies ſuos et i
puncto ad inferna deſcendūt. Et Lu.xvi.ſcri⸗
bitur. Mortuus eſt aūt diues ⁊ ſepultus ē in
inferno. Eleuās autē oculos ſuos cum eſſet in
tormētis.vidit Abrahā a longe et lazarum in
ſinu eius:et ip̄e clamās dixit pater Abrahaꝫ
miſerere mei ⁊ mitte lazarū vt intingat extre
mum digiti ſui in aquā vt refrigeret linguam
meā quia crucior in hac flamma. Et infra.hic
vero conſolat̄ tu autē cruciaris. Et infra. Te⸗
ſtetur illis ne et ip̄i veniāt in hunc locum tor⸗
mentorum. Et Grego.iiij.libro dialogoruꝫ.ix.
ait. Si eſſe ſanctorū animas in celo ſacri elo⸗
quij ſatiſfactione credidiſti. oportet vt ꝑ om⸗
nia iniquorum animas eſſe credas in inferno
Nam ſicut electos beatitudo letificat.ita cre
di neceſſe ē; ꝙ a die exitus ſui ignis reprobos
exurat. Et infra colligere poſſumus ex dictis
euāgelicis ꝙ incendiū anima non ſolū viden
do:ſed etiam experiēdo patiat̄. Ueritatis eni͂
voce:quia diues mortuus in inferno đr ſepul⸗
tus. Cuius anima ꝙ in igne teneat̄ inſinuat
vox diuitiſ que Abrahā deprecat̄ dicēs. Mit
te lazarum vt intingat extremuꝫ digiti ſui in
aquam vt refrigeret linguā meā: quia crucior
in hac flamma. Cum igit̄ peccatorem damna
tum diuitem ignibus ꝓhibet:quiſnam ſapiēs
Tertia heresis reproborū animas teneri ignibꝰ neget. Ter⸗
tiam hereſim ponit in dicto ſmone. Tolle pu
erum ⁊c.que eſt ꝙ demones non ſunt nec erūt
in inferno ante diem iudicij generalis. Hunc
errorem ponit ſub his v̄bis. Non eni͂ damnati
ſcꝫ demones poſſent nos temptare ſi eſſēt in
truſi in infernū.et ideo non eſt dicendū ꝙ ſint
in inferno:ſ ꝙ ſint in iſto aere caliginoſo. Un
de patet eis via ad temptandū nos.ergo non
vident̄ adhuc eſſe demones in inferno:ſed ſu⸗
pra infernū. Ultimū autem iudicium erit tūc
quādo ip̄i demones includent̄ in inferno. Ne
ſcio qđ magis clare poſſent dicere euāgelicū
ꝙ demones non ſint in inferno.ꝗ̄ qđ dicit.ve
niſti ante tempus torquere nos.et infra. Pa
tet euidēter ꝙ demones non ſunt in inferno:
ſed extra.et ſūt ſupra nos et iuxta nos. Hec v̄⸗
ba eius heretica ſcripture diuine contraria ⁊
doctrine ſanctorū aduerſa. Unde in apo.ij.c.
dicitur ſic. Uidi angeluꝫ deſcendentē de celo
habentē clauē abyſſi et cathenā in manu ſua
et apprehendit draconē ſerpentē antiquū qui
eſt diabolus et ſathanas ⁊ ligauit eum per an
nos mille ⁊ miſit eum in abyſſum. et.ij. Petri
ij.ſcribitur ꝙ angelis peccātibus nō pepcit:
ſed reſpuētibus in inferno cruciandos tradi⸗
dit. Quartā hereſim ponit in prefato ſermo⸗ Quarta heresis
ne.tolle pueruꝫ. que eſt ꝙ xp̄s nō regnabit pꝰ
diem iudicij.nec vlterius habebit regnū Hāc
hereſim ponit ſub his verbis:tūc. ſcilicꝫ poſt
iudicium generale: intrabūt omnes electi cū
xp̄o in gloria quādo chriſtus dicet. Uenite bn̄
dicti patris mei:poſſidete regnū vobis para⸗
tum ab origine mūdi:⁊ mali ibūt in ſuppliciū
eternuꝫ quādo dicet̄ eis. Ite maledicti in ignē
eternum:qui p̄paratus eſt diabolo ⁊ angelis
eius.tūc (ſm ꝙ dicit apoſtolus) xp̄us tradet
regnum deo patri.⁊ ip̄e xp̄s vltimo nō regna⸗
bit in regno ſuo.i.in regno dei. Non dico ꝙ n̄
ſit rex;nec oportet.ſed bene dico ꝙ eſt rex vſꝗ;
ad diem iudicij. Quia modo habet illumina⸗
re:defenſare ⁊ gubernare regnū ſuū:⁊ ip̄m cu
ſtodire.ſed tūc poſt iudiciū tradet regnū deo
patri.ſed ꝙ dicit apoſtolus:tūc dico ꝙ nō re⸗
gnabit:nec illuminabit:nec reget:nec guber⸗
nabit. Hec v̄ba eiꝰ heretica ⁊ aduerſa directe
ſcripture ſacre. Unde Luce.i.de xp̄o ⁊ regno
eius habet̄ ſic.regnabit in domo iacob i eter⸗
nū:⁊ regni eius nō erit finis. Et Dan.ij.ſic ſcri
bitur. Suſcitabit deus celi regnū:qđ i eternū
non diſſipabit̄:⁊ regnū eius altari nō tradet̄.
Et infra.ca.vij.ſic legit̄. Poteſtas eius pote⸗
ſtas eterna:que nō auferet̄:et regnū eiꝰ.quod
nō corrumpet̄. Quitam hereſim ponit in ſer Quita heresis
mone ſuo qui incipit. Gaudete ſemper in do⸗
mino.que eſt:ꝙ in diuinis nulla eſt diſtinctio
Hanc hereſim ponit ſub his v̄bis. Beati i pa
tria videbūt magnā nouitatē.ſcꝫ deū trinū et
vnū:et eſt mirabilis vanitas:credere tres ꝑſo
nas ad inuicem nō diſtinctas. Nam filiꝰ non
diſtinguit̄ a patre:neꝗ; ſp̄us ſanctꝰ a patre:et

filio qui ꝓcedit ab eis: ⁊ tñ tres pſone ſūt: ⁊ hi
tres vnū ſunt. Hec v̄ba eius heretica ⁊ fide ca
tholice inimica. Unde Athanaſius in ſymbo
lo ſuo. Alia eſt pſona patris. alia filij. alia ſp̄s
ſancti. Item extra de ſumma trinitate ⁊ fide
catholica. c. damnamus. ſic habet̄. nos ſacro
approbante concilio credimus ⁊ ꝯfitemur ꝙ
diſtinctiones ſunt in pſonis ⁊ vnitas in vni-
Sexta hereſis tate. Sextam hereſim ponit in quodam alio
ſermone ſuo publice p̄dicante. qui ſic incipit.
Pſallite dn̄o qui habitat in ſyon. que eſt ꝙ in
diuinis filius eſt maior patre. Hāc hereſim pōit
ſub his v̄bis. Qz aūt ille qui eſt incarnatus ſit
maior teſtatur pſalmiſta cuꝫ dicit. Magnus
et laudabilis nimis ⁊ magnitudinis eius non
eſt finis. Uerus em̄ filius dei incarnatꝰ eſt ma
gnus: ⁊ ſalua reuerētia patris ⁊ ſpūs ſācti ma
ior vtroqꝫ. Nam lꝫ pater ſit deus: ⁊ ſpūs ſctūs
ſit deus. tamē pater n̄ eſt incarnatꝰ. nec ſpūs
ſanctus humanatus: ſed ſolus filius. Et ī hoc
maior eſt patre ⁊ ſpūſancto. Hec v̄ba eius he-
retica tam ſacre ſcripture ꝙ̄ doctrine ſancto-
rum aduerſa. Unde Joh. xiiij. ſic habet̄. pater
maior me eſt. Et athanaſiꝰ in ſymbolo ſuo ſic
ſcribit. Equalis patri ſm diuinitatē: mior pa-
tre ſm humanitatē. Et pſalmiſta loquens de
xp̄o ſm humanitatē dicit. Minuiſti eū paulo
minus ab āgelis. Et apoſtolus ad hebreos. ij.
dicit. Euꝫ autē qui modicū ab angelis mino
ratus eſt: vidimus ieſum ꝓpter paſſionē mortꝭ
Septīa hereſis gloria ⁊ honore coronatū. Item ſeptima he-
reſis eſt. quā ponit in quodā alio ſuo ſermone
publice p̄dicato: qui incipit. Juſti tulerūt ſpo
lia impiorū ⁊c. Que eſt ꝙ omia de nc̄citate
eueniūt. ſic ꝙ deus non poſſit facere aliud vel
aliter ꝙ̄ facit. Hāc hereſim pōit ſub his v̄bis.
Sicut impoſſibile eſt deū eſſe mutabilē: ita ꝙ
tunc non eſſet deus. ita impoſſibile eſt ꝙ illa
que deus de ſua potētia ordinata facit: poſſit
aliter facere ꝙ̄ facit. Et ideo impoſſibile ē: ꝙ
ſaluaret hoiem de abſoluta potētia ſine ſacra
mento baptiſmi: et ſine habitu caritatis. Qz
ſic eſt ordinatum ab eterno de dei potētia or-
dinata: que idem eſt qđ deus. et mutari non
poteſt. Et parū poſt. Unde diſtinguūt quidā
et dicūt ꝙ multa poteſt deus in ptāte abſolu-
ta q̄ nō poteſt de potētia ordinata. ſed illđ eſt
falſum ⁊ erroneū. qz potētia dei abſoluta et or
dinata idē ſūt ⁊ n̄ diſtinguūt̄ ab inuicē: ⁊ ifra.
Impoſſibile eſt ꝙ deus de potentia abſoluta
poſſit facere aliud ꝙ̄ faciat de potētia ordina
ta. qz idem ſūt. Et poſt. cū iſte potētie ſint idē
ꝙ deus. ſi deus poteſt facere aliq̄d de potētia
abſoluta. quod nō facit: vel nō faciat de potē-
tia ordinata. tūc eſſet mutabilis in ſeipo: ⁊ nō
eſſet deus. Sicut igit̄ ſummū impoſſibile ē de
um nō eſſe deū. ita ſummū impoſſibile eſt ⁊ er
roneū dicere deū poſſe aliq̄d facere de poten-
tia abſoluta aliter: ꝙ̄ facit vel faciat de poten
tia ordinata. Et infra. ſi igit̄ deus de potētia
abſoluta pōt aliq̄d facere qđ nō facit de potē
tia ordinata: ſequeret̄: ꝙ effectus potētie ordi
nate poſſet a deo fruſtrari et mutari: et tunc
nō eſſet op̄s. Sequeret̄ etiā ꝙ deus in ſeipſo
nō ſolum eſſet mutabilis ſed ſibiipſi ⁊ ſue po-
tētie cōtrarius. et tūc non eſſet deus. Et poſt.
pꝫ igit̄ ꝙ erroneū ⁊ falſum eſt dicere et etiaꝫ
īpoſſibile ꝙ deus de potentia abſoluta poſſit
facere aliter ſiue alia ꝙ̄ faciat de potentia or-
dinata. Hec v̄ba eius heretica omnipotētiaꝫ
dei limitātia. imo ānihilātia apte ſunt. Que
quidē v̄ba tam p ſcripturā ſacrā ꝙ̄ p doctrinā
ſanctoꝝ lucide ꝯfutant̄. Unde Sap. xi. ſic ha
bet̄. Quidaꝫ errātes colebāt mutos: ſerpētes
et beſtias ſupuacuas. imiſiſti illis multitudi
nem mutoꝝ. aliqn̄ in vindictā: vt ſcirēt. qz p q̄
peccat quis: p hec ⁊ torquet̄. nō em̄ impoſſibi
le erat: ꝙ op̄s manus tua que creauit orbē ter
rarum ex materia inuiſa: immitteret illis mul
titudinē vrſorū: aut audaces leones. aut noui
generis ira plenas: aut ignotas beſtias: aut
vaporē igneū ſpirātes: aut odorē fumi ꝓferen
tes: aut horrēdas ab oculis ſcintillas emittē-
tes: quarū nō ſolū leſura poterat illos extmia
re. ſed ⁊ aſpectus p timorē occidere: imo ⁊ ſine
his vno ſpū occidi poterāt. ⁊ p ꝯn̄s deus potu
it feciſſe aliter et aliud ꝙ̄ fecit. Qđ etiā v̄itas
ip̄a. Mat. xxvi. teſtat̄. d. an putas. qz nō poſſū
rogare p̄rem meū vt exhibeat mihi pluſꝙ̄. xij.
legiones angelorū. Ex q̄ auctoritate colligit̄
ꝙ filius potuit rogaſſe quod nō rogauit: et p̄r
exhibere: quod nō exhibuit. Et iſtā veritatem
btūs Aug. in multis locis affirmat. Unde In
enchiridion dicit ſic: omnipotentis volun-
tas. multa pōt facere q̄ nō vult nec facit. potu
it em̄ facere. vt. xij. legiones pugnarēt ꝯ̄ illos
qui xp̄m ceperūt. Et idē Aug. in li. de natura
et gr̄a dicit ſic. dn̄s lazarū ſuſcitauit a corpore
nūq̄d dicendū eſt ꝙ nō potuit iudā ſuſcitare i
mente. potuit quidē ſed noluit. Et ſuper gen̄.
ait idē Aug. talem potuit deus hoiem feciſſe
qui nec peccare poſſet nec vellet. Et. xiij. li. de
trini. ſic ait. fuit ⁊ alius modus nr̄e liberatōis
poſſibilis deo. qz oia pōt: ſed nullus alius nr̄e
miſerie ſanāde fuit ꝯueniētior. Ex quibus lu-
ce clarius patet ꝙ deus multa poſſet alia ⁊ ali
ter facere ꝙ̄ faciat. Has ſeptē hereſes cūcto-
rum auribꝰ fideliū phorrēdas ſupradictꝰ here
ticus in ſuis ſmonibus publice docuit. ⁊ pti-
naciter affirmauit. Quos ſmones fide digni

p̄ītialiter in ipis ſmocinatōibus ſuis exītes
de v̄bo ad v̄bū (q̄ntum fuit eis poſſibile) ɔſcri
pſerūt. Et vt venenū mortiferū in eiſdē fulmi
natū ab n̄ntibus inoteſceret: ⁊ ꝑ ſcripturas au
tēticas lucidius reprobaret̄: ꝑ diuerſa mundi
climata celerius deſtinarūt.

Nota cauillationē deriſoriam.

Iſis pro parte

v heresibus et erroribus ꝑ Jo. xxij.
dogmatiſat̄. reſtat nūc q̄buſdaꝫ
obiectionib⁹ cauilloſis ſuccīcte
r̄ndere. Et ꝑma quidē obiectio ē ꝙ nō pōt pa
pa hereticari nec ɔ̄ fidē errare. Sꝫ huic cauil
lationi leuiter pōt obuiari. Primo quideꝫ ex
emplo i ſacra ſcriptura fūdato: vn̄ btūs petr⁹
q̄ fuit papa lōge melior ⁊ ſcior Jo. xxij. errauit
in fide. Or ɔ̄ veritatē euāgelij. vt btūs paul⁹
apte fatet̄. ad gal. ij. c. ſic inquiēs. Cū aūt ve
niſſet cephas antiochiā in faciē ei reſtiti. q̄a
rep̄heſibilis erat. Et infra. ſed cū vidiſſē ꝙ nō
recte ambulauit ad veritatē euāgelij: dixi ce
phe corā oībus ſi tu (cū iudeus ſis) gētiliter
et nō iudaice viuis: quō gētes cogis iudaiſare
et ibi exp̄ſſe affirmat apo. ꝙ btūs petrus non
ambulau t ad veritatē euāgelij. ⁊ ꝑ ɔ̄n̄s cōtra
fidē errauit. Quare ſequit̄ ꝙ papa pōt ɔ̄ fidē
errare. verūtn̄ btūs petrus nō fuit hereticus:
q: errori ſuo ꝑtinaciter nō adheſit: imo correp
tionē beati pauli benigne ſuſcipiēſ ɔtinuo ſe
correxit. Et ſi ſuo errori ꝑtinaciter adheſiſſet:
fuiſſet hereticus infallibiliter iudicādus. De
iſto etiā errore petri habet̄ in decre. ij. q. vij. vo
lo. vbi ſic legit̄. petrus cogebat gētes iudaiſa
re ⁊ a veritate euāgelij recedere. cū iudei gre
geꝫ faciebāt ⁊ a cibis gētiliū latēter ſe ſubtra
hebāt. par aūt eſt in ſe ⁊ exorbitare: ⁊ alios v̄
bo ⁊ exemplo a fide deijcere. Scd̄m exemplū
habet̄ de papa marcellino ɔ̄ fidem ɔmiſſo vt
habet̄ in decretis. xxi. d. vbi ſic legit̄. Tpe dio
cleciani ⁊ maximiani romanoruꝫ auguſtorum
marcellinus ep̄s vrbis rome q̄ poſtea inſigniſ
martyr effect⁹ eſt: adeo ɔpulſus eſt: a paganiſ
vt templū eoꝝ ingreſſus. grana thuris ſuper
prunas imponeret. cuius rei gr̄a collecto vni
uerſoꝝ ep̄oꝝ ɔcilio ⁊ inq̄ſitione facta: hoc idē
pōtifex ſe egiſſe ɔfeſſus eſt. Ex q̄bus v̄bis col
ligit̄ ꝙ papa pōt ɔ̄ fidem errare. ⁊ ꝑ ɔ̄n̄s here
ticari. verūtn̄ ꝓpter hūc errorē nō fuit marcel
lin⁹ hereticus. q: nō fuit ꝑtinax ſ metu mort̄
idolis thurificās de crimine ꝑ ip̄m ɔmiſſo pe
nituit ⁊ ſufficiēter ſe correxit. Tertiū exemplū
habet̄ de gayo papa q̄ cōpellēte diocleciano
de cui⁹ gn̄e erat. vt legit̄ in cronicis. incenſuꝫ
idolis impoſuit: ſed poſtea penituit corā cētū
et. lxxx. ep̄is. Quartū exemplū ē de papa libe
rio: q̄ tpe ɔſtātij ɔſtātini magni ɔſenſit hereſi
arriane. quē euſebius vrbis rome pbr̄ hereti
cum declarauit. De quo liberio ſic ſcribit. hie
rony. tedio exilij victus liberius ⁊ in heretica
prauitate ſubſcribēs. romā q̄ſi victus itrauit.
Et in lib. pōtificū de eodē liberio ſic habetur
Euſebius aūt pbr̄ vrbis rome cepit ip̄m libe
riū declarare hereticū. multiqꜫ ꝑ ei⁹ doctrinā
cōionē liberij vitabāt. ppl̄m ɔgregatū in dn̄o
ɔfortabāt. tenet̄ a ɔſtātio ip̄o liberio dicente
tu ſolus xp̄ianus es in vrbe rome. q̄ r̄ndit. ſic i
dn̄o ɔfidim⁹. q: fideles nos innoīet xp̄s. Et in
fra. cui dixit liberi⁹. nōne iulij fūgimur vicib⁹
ait illi euſebius. Si ꝑſeueraſſes inquit in fide
quā in ꝑſecutōe ꝑmo tenere viſus eras. ac ip̄a
res te docet ⁊ declarat. Quītū exemplū habe
tur de Anaſtaſio papa. ij. De quo habet̄ in de
cre. di. xix. vbi ſic legit̄. Anaſtaſius. ij. ep̄us fa
uore Anaſtaſij ipatoris quos achacius here
ticus poſt ſn̄iam in ſe ꝓlatā ſacerdotes vel le
uitas ordinauerat: acceptis officijs rite fūgi
debere decreuit. Et poſt. Or igit̄ illicite ⁊ nō
canonice: ſ cōtra decreta p̄deceſſoꝝ ⁊ ſucceſ
ſoꝝ ſuoꝝ: hec reſcripta ꝓbat ⁊ dedit felix ⁊ ge
laſi⁹ q̄ achaciū ⁊ anaſtaſiū excōicauerūt: ⁊ hor
miſta q̄ ab ip̄o anaſtaſio terti⁹ eūdē achaciuꝫ
poſtea dānauit. iō a romana eccl̄ia repudiat̄
Per p̄dicta exēpla ⁊ plura alia h̄ cā breuitat̄
omiſſa euidēter oñdit̄. ꝙ papa pōt ɔ̄ fidē erra
re ⁊ ꝑ ɔ̄n̄s heretica prauitate macl̄ari. Qđ ēt
ꝑ auctoritates q̄plures poſſet ꝓbari de quo
pauca adducā. vn̄ in decre. di. xl. ſic legit̄. hui⁹
ſ. pape culpaſ redarguere p̄ſumat null⁹ morta
lium. q: cūctos ip̄e iudicatur⁹: a neīe iudicat̄:
niſi dep̄hendat̄ a fide deuius. vbi apte ſuppo
nit̄. ꝙ papa pōt a fide deuiare. ⁊ ꝑ ɔ̄n̄s hereti
cari. Qđ apte aſſerit glo. ij. iiij. q. i. c. arecta. q̄
dicit. q̄ro de q̄ eccl̄ia intelligas. quod đr ꝙ nō
poſſit errare. n̄ đ ip̄o papa q̄ eccl̄ia đr. vt lxiiij.
di. q̄cūqꜫ. ⁊. vij. q. i. Scire debes q: certū eſt ꝙ
papa pōt errare. vt infra di. Anaſtaſius. ⁊. xl.
di. ſi papa. Preterea q̄ pōt cadere in ſn̄iam la
te ſn̄ie: ⁊ fieri minor quocūqꜫ catholico: poteſt
errare contra fidem: et heretica prauitate ma
culari. ſed papa eſt huiuſmōi. xxiiij. q. i. Acha
cius. que ſub verbis (quicunqꜫ in hereſim dā
natam labitur. ipſa dannatione ſeipſum in
uoluit) dicit ſic. hic eſt caſus in quo papa pa
pam ligare poteſt in quo papa in canoneꝫ la
te ſententie incidit. Nec obuiat regula illa
quia par parem ſoluere vel ligare non poteſt.
quia ſi papa eſt hereticus in eo quod eſt here
ticus minor eſt quocunqꜫ epiſcopo catholico.
quia factum notat eccleſia ſine ſententia.

Scďa obiectio Scďa obiectio cauillosa eſt ꝙ papa nō habꝫ ſupiorē in his.⁊ ideo de factis ſuis nullus de- bet ſe intromittere.ſed iſta cauillatio nō valꝫ
Prima ratio Nam de factis illius q̇ nō habet ſupiorē in ter ris mortales nō hn̄t iudicare. ſed de factis pa pe ſaltem in crimine hereſis hn̄t mortales iu- dicare.ſicut pꝫ de papa Anaſtaſio.ij.di.xix.c. Anaſtaſius.Et de Marcellino papa dic̄.xxi. c.nūc aūt.Et de liberio papa quē euſebius he reticū declarauit.Et de ſimacho papa qui ſuc ceſſit anaſtaſio.de quo habet̃.di.xxvij.hic eti- am.vbi ď in hec v̄ba. Simachus papa in ro- mana ſinodo.dignitate ſua expoliatus:p̄mus p̄ſtino ſtatui reddi decernit̃:vt tūc veniret ad cām.⁊ ſi ita recte videret̃ accuſantiū ppoſitō nibus r̄ndere dignāter viſa eſt maximo nume ro ſacerdotū atq͡ꝫ meret̃ effectū.Et cū poſtmo dum ordinaret̃.quomodo accuſandus eēt p̄fa tus papa:vt diceret occurreret:ſed ab emulis eſt impeditus.Ex q̇bus aliiſq͡ꝫ q̄plurib⁹ appa ret ꝙ papa pōt accuſari ⁊ iudicari. ⁊ p ꝯns ꝙ ſaltē in crimine hereſis habꝫ ſupiorē in terris. Qď apte teſtat̃ gloſa ordinaria.di.xij.c.Ana- ſtaſius ſup v̄bo conſilio: que dicit. videt̃ igit̃ ꝙ papa tenet̃ req̇rere conſiliū ep̄oꝝ:qď veruꝫ ē.vbi ď fide agit̃.⁊ tūc ſinod⁹ maiorē papa.xv
Secūda ratio d.c.ſic̄ ſcti. Prer̃ea qui pōt de papatu deponi hꝫ ſupiorē ſup quē deponit̃:ſed papa poteſt p pter crimina ſua deponi de papatu.Unde de papa Joh̄.xij.ſic habet̃ in cronicis. erat vena tor ⁊ totus lubricus adeo ꝙ publice feminas tenebat.ppterea quidā cardinaliū ⁊ romano rum ſcripſerūt occulte ottoni p̄ncipi ſaxonuꝫ et ſandalo compatiēs ecclie ſine mora romaꝫ pperaret.hoc papa pcipiēs Johāni diacono cardinali.tanq̄ huius facti conſiliario:naſuꝫ. et alteri iohāni ſubdiacono q̇ lr̄as ſcripſerat: manū amputari fecit.hic cū frequēter p impe ratorē ⁊ clerū de ſua correctione fuiſſet moni- tus nō correctus:p̄ſidio impatoris de papatu
Tertia obiectio deſtitutus cōi voto leo papa eligit̃. Tertia obiectio cauillosa eſt.ꝙ a papa nō pōt appel- lari.ſed iſta cauillatio leuiter refellit̃ p p̄dctā
Prima ratio Nam ab illo q̇ hꝫ ſupiorē pōt appellari. ſicut oñſum eſt in cā.ſed papa hꝫ ſupiorē:q꞉ ꝯcilium gñale. cū etiā papa hereticus effectus minor ſit quocunq͡ꝫ catholico vt ponit glo.xxiiij. q.i. c.achacius.vt ſupius allegat̃.igit̃ a papa pōt
Secūda ratio appellari. Preterea ab illo pōt appelari qui pōt de hereſi accuſari. ſed papa pōt de hereſi accuſari.ſicut pꝫ de ſimacho papa q̇ fuit accu ſatus de hereſi.ij.q.vij. Itē balaā.imo papa n̄ poſſet ꝯſtituere ꝙ nō poſſꝫ accuſari de hereſi. vt apte dicit gloſa.di.xl.c.ſi papa.q̄ loquēs de papa ait.h ſpal̄r fit mētō de hereſi.iō et ſi occl̄

te ſtatueret ꝙ nō poſſꝫ accuſari.ď hēſi ⁊ r̄ndet dicēs.r̄ndeo ꝙ nō. q꞉ ex hoc particularet̃ tota ecclia. Ex q̇bus v̄bis apte habet̃ ꝙ papa pōt de hereſi accuſari.⁊ p ꝯns in illo caſu ab eo po terit appellari. Item ab excōicato lꝫ appella Tertia ratio re.ſed papa effectus hereticus eſt ip̄o ſacto ex cōicatus.vt notat glo.xxix.q.i.cā.achacius.q̄ vt ſepius eſt allegatū dicit. h caſus in quo pa pa incidit in canonē late ſnie. Preterea effe- Quarta ratio ctus hereticus nullā hꝫ ptātē ſiue iuriſditōnē vt pꝫ.xxiiij. q.i.c.didicimus. vbi ď.didicim⁹ om̄s oīno hereticos et ſciſmaticos nihil hēre poteſtatis aut iuris vbi de papa heretico nul la fit exceptio.ergo ab ip̄o in hereſim lapſo po terit appellari.Quarta obiectio cauillosa eſt Quarta obiectō ad frēs minores nō ptinet de cā fidei ſe intro mittere.ſed ſolūmodo ad prelatos.cuiuſmodi ſunt cardinales archiep̄i ⁊ ep̄i.ſed iſta cauilla tio facil̄r expugnat̃. Quia q̄ſtio fidei ad om̄s Prima ratio ptinet xp̄ianos:⁊ nō ſolū ad p̄latos:imo etiaꝫ ad laicos. Unde etiā i decretis.di.xcvi.c.vbi nā.dicit nicolaus papa.vbi nā legiſtis impa- tores anteceſſores vr̄os ſinodalibus ꝯuētibus interfuiſſe:niſi forſitan de q̇buſdā:vbi de fide tractandū eſt que cauſa vniuerſalis eſt:q̄ oim cōis eſt:q̄ nō ſolū ad clericos:verūetiā ad lai- cos:⁊ ad om̄s oīno ptinet xp̄ianos. igit̃ ad mi nores ptinet de cā fidei ſe intromittere: cum ſint de numero xp̄ianoꝝ reputādi. Qď ēt rōe Secūda ratio pꝫ.nā ꝙ om̄s tangit ab omnibus tractari de- bet.ſed fides xp̄iana om̄s tangit xp̄ianos. igi tur om̄s xp̄iani de fide impugnāda habent ſe intromittere ⁊ ip̄am q̄tū pn̄t defenſare. Pre Tertia ratio terea qui errori cū poteſt nō reſiſtit:ip̄m erro- rem conuincit̃ approbare. vt ptꝫ p ſacros ca- nones q̄plures.Unde innocē.papa vt habet̃ di.lxxxiij.c.error.dicit ſic. Error cui nō reſiſtit̃ approbat̃.⁊ veritas cum minime defenſat̃ op primitur:nec caret ſcrupulo ſocietatis occul- te qui manifeſto facinori deſinit obuiare. Et Leo papa vt habet̃ extra de hereticis.c.q̇ ali- os ait.q̇ alios cū poteſt ab errore nō reuocat. ſeip̄m errare demonſtrat.Et ideo papa vt ha betur.di.lxxxvi.c.faciētis.inquit.Faciētis p- culdubio culpam habet:qui quod poteſt cor- rigere:negligit emēdare.Ex quibus apte ptꝫ ꝙ ſi fratres minores nolūt fautores hereſū ſu pradictorū reputari:debēt ⁊ tenēt viis eis poſ ſibilib⁹ eiſď reſiſtē:⁊ fortit̃ obuiare.Quita ob iectō cauillosa ē ꝙ q̄uis Jo.xxij.errores ⁊ hēſeſ Quita obiectio dogmatiſauerit q̄plures:tn̄ ď ptinacia n̄ pōt cōuinci.⁊ iō p̄ſumēdū eſt ꝙ talia dixit ſolūmō recitādo.ſed iſta cauillatio pōt multipl̄r ꝯfu- tari.eo ꝙ muultipl̄r eū fuiſſe ptinacem poteſt demōſtrari. Primo q꞉ ſepius ⁊ legitime āmo-

nitus erroꝛibus reſiſtentes hoſtiliter verbis et factis eſt pſecutus ipos diffamādo excōicā do quos potuit etiā capiēdo incarcerādo. Et plures in diris ſceleratos ſuis erroꝛibus ꝯſen tientes ad dignitates eccl'iſticas ꝓmouit ⁊ ex altauit. Quarto q: nullum pmiſit magiſtrari pariſius in theologica facultate: niſi pꝛius ta ctis ſacroſanctis iuraret: ꝙ ꝯſtitutiones ſuas ſupꝛadictas ſanas ⁊ catholicas in perpetuuꝫ reputaret et nunꝙ ipas impugnaret. Quito ꝙ pariſius p̄dictos i theologia magiſtrādos ad ſtatum aſcēdere magiſterij nō pmiſit: niſi p̄us veritates catholicas ſuis deſtitutiōibus ꝯtrarias tactis ſacroſanctis tanꝙ hereſes ab iurarēt. Sexto q: cū appellātes ab eo et ſuos erroꝛes impugnātes ad gn̄ale conciliū rite et legitie ꝯgregādū ⁊ celebꝛāduꝫ appellauerit: ⁊ ſe ad veniēdū ad ipꝫ ꝯciliū in loco tuto ꝯſti tutū paratos obtulerūt: volētes mūdo oſten- dere ipoꝝ innocentiā: ipe ne fieret concilium ſimiliter impediuit. nolēs ſuas neq̊tias diſcu ti ⁊ vētilari. Ex p̄dictis alijſq; ꝙpluribus ap- te claret ꝙ ipe Jo. xxij. fuit ptinaciſſimus he- reticus iudicād⁹.

Sexta obiectio

Sexta obiectio cauilloſa ē ꝙ cū multitudo xp̄ianoꝝ p̄dictū Jo. xxij. vſq; ad moꝛtē ꝓ papa habuerint. ⁊ abſq; impugna tione dictoꝝ ſuoꝝ eidem obedierint: frēs mi noꝛes ipius impugnatoꝛes eo ꝙ pauci fuerūt debebāt ſe multitudini p oīa ꝯfoꝛmaſſe. Sed huic cauillationi r̄ndet ipe deus. Qui Exodi xxiij. c. p̄cipit dicēs. nō ſequeris turbā ad fa- ciendū malū: nec in iudicio plurimoꝝ acquie ſces ſnīe: vt a vero deuies: q̄ auctoꝛitas ſuffici at ꝓ illa obiectōne.

Septīa obiectio

Septima obiectio cauil loſa eſt ꝙ nō pōt negari qn ipi fratres mioꝛes Jo. xxij. ſe opponētes ſūt excōicati. cū ipe Jo. xxij. ſepe ⁊ ſepius per ſe ⁊ p alios ſn̄iam excōi- cationis ꝓtulit ꝯ eos. Sed ad iſtā cauillatio- nem leuiter poteſt r̄nderi: eo ꝙ canonice ſācti ones apte teſtant̄ nullū hereticū quicꝙ habe re ptātis aut iuris. Unde cip̄anus. vt. xxiiij. q. i. c. didicimus ait. didicimus oēs oīno hereti cos ⁊ ſciſmaticos nihil hr̄e ptātis aut iurꝭ. Itē eadē cā. i. q. ſi ergo. ſic habet̄: ſic ergo ep̄s i he- reſim iā dānatā lapſus eſt. antiq̄ excōicatōne dānatus alios dānare nō pōt. Excōicatus eīn alios excōicare nō valet. Certuꝫ eſt aūt ꝙ oīs hereſis eſt dānata: ⁊ oīs hereticus eſt excōica tus p ꝯciliū gn̄ale. vt habet̄ ex̄ de hereticis. c. excōicamus. ⁊. c. excōicamus ſcd̄o. Igit̄ Jo. xxij. incidit in hereſes dānatas: ⁊ iō fuit excōi catus. ⁊ p ꝯn̄s alios excōicare nō potuit. Itē c. i. q. p̄dictis. ſi aūt. ſic habet̄. Si aūt ex coꝛde ſuo nouā hereſim ꝯfinxerit: ex quo talia pꝛedi care cepit: neminē dānare potuit. q: non pōt dānare quicꝙ iam ꝓſtratus. Et eodē. c. et. ix. Item cū dn̄s. ſic habet̄. Liq̄do ꝯſtat eū q̄ ab i tegritate catholice fidei recedit. maledicēdi vel bn̄dicēdi ptāteꝫ minime hr̄e dinoſcit̄. catho licū nāq; vtpote ſe ſupioꝛē maledicere nō valꝫ in alienū a fide tanꝙ in ſibi equalē. ſn̄iaꝫ dare nō pōt. Et eodē. c. ij. q. his auctoꝛitatib⁹ dꝛ ſic his auctoꝛitatibus ꝓſpicue monſtrat̄. ex quo aliq̊s ꝯ fidē tēptat aliq̄ dicere: nec deijcere ali quē valet. nec dānare. Ex q̊bus luculēter oſtē dit̄ ꝙ p̄dictus Jo. xxij. hereſi vt ꝓbatū eſt mul tipl'r maculatus. frēs minoꝛes ab ipo appellā tes ⁊ eius hereſes impꝛobātes excōicare n̄ po tuit quoquomodo: Rurſū eſto ſine p̄iudicio ꝙ Jo. xxij. nō fuiſſet heretic⁹ (qđ falſū ē) adhuc ſua excōicatōis ſn̄ia in p̄dictos frēſ lata: oīno fuiſſet nulla. Nā p appellationē rite interpo- ſitā: eximit̄ appellās a ptāte ⁊ iuriſditōe illi⁹ a quo appellauit. ex̄ de appel. c. ꝓpoſuit. Et ap- pellatōe pēdēte nō pōt nec dꝫ in p̄iudiciū ap pellāt̄ aliq̊d inouari. nec ei gn̄amē aliqđ iferri ij. q. vij. c. appellatōe. ⁊. ff. nihil inouari appel latōe pēdēte. l. i. ⁊. xvi. Ad quē appellatū ē hꝫ de tali appellatōne cog̊ſcere. ⁊ nō is a quo ap pellatū ē. ex̄. de ap. c. vt debit⁹. ⁊. c. cuꝫ ſpāli. ſi aūt ille a quo appellat̄ poſſet de tali appella- tione cog̊ſcere in cā ꝓp̄a ius ſibi dicere poſſet ſed nullus debet in cauſa ꝓp̄a ius ſibi dicere xxiij. q. iiij. c. iter q̄relas. ⁊. q. v. de occidēdis. et q. iiij. c. ne q̊s in cā iudicet vel ius ſibi dicat p totū. ꝭ Jo. xxij. p⁹ ⁊ ꝯ appel. legitie iterpoſitā. et nō an̄ frēs p̄fatos mioꝛes de facto (lꝫ de iu re nō poſſꝫ) excōicauit. q̄re eſto ꝙ idē Jo. tūc tpis fuiſſet ver⁹ papa. qđ n̄ eſt verū. ſn̄ia ſua ꝯ mēoꝛatos frēs lata. nulla fuit oīno reputāda.

Secunda ratio principalis

Octaua obiectio

Octaua obiectio cauilloſa ē ꝙ ꝙtūcūq; Jo. xxij. errauerit ⁊ ptiax heretic⁹ fuerit. ſucceſſoꝛ ſu⁹ dn̄s bn̄dict⁹. xij. ē catholic⁹ ⁊ ver⁹ papa. Et iō ſupꝛanoīati frēs. Jo. xxij. reſiſtētes i h̄ ꝙ bn̄ dicto. xij. nō parēt. imo vt dꝛ ipꝫ real'r ipugnāt dānabil'r delinquūt. ⁊ incidūt in penas rebel libus romane eccl'ie a iure taxatas: ꝭ huic ca- uillationi breuibus v̄bis r̄ndet̄ ꝙ ſolo noīe bn̄ dict⁹ duodecimus incidit in laqueū toꝛtuoſū: qui erroꝛes ⁊ hereſes pꝛedeceſſoꝛis ſui defen- dendo: et appꝛobando ſuos et ſuas facit eſſe. Ipe eīn doctrinam peſtiferam p̄deceſſoꝛis ſui appꝛobat et potēter defendit oſtendens ſe cū pꝛeceſſoꝛe ſuo pꝛefato hereticū eſſe manifeſtū vt ſignāter de eo poſſet dici verbum eccl'. xxx. c. ſic ſcriptū. vbi ſic legitur. Moꝛtuus ē pater illius: et quaſi non eſt moꝛtuus. ſimilem enim ſibi reliquit poſt ſe. Quare non debet dici pa pa catholicus: ſed fautoꝛ heretici et heretice pꝛauitatis. immo hereticus et peioꝛ ꝙ fuerit

predeceſſor ſuus. Teſte Urbano papa. q̊ vt ha
bet. xxiiij. q. iij. c. qui alioꝝ. dicit in h̄ v̄ba. Qui
alioꝝ errorē defendit: multo eſt dānabilior ill'
qui errāt. q: nō ſolū ille errat ſed etiā alijs offē
dicula erroris p̄parat ⁊ ꝯfirmat. Un̄ q: magi⸗
ſter erroris eſt: nō tm̄ hereticus ſed etiā hereſi
archa dicēdus eſt. Preterea iſte nomie nō re
benedictus. xij. ideo in ſacra pagina mgr̄. ⁊ iō
citius ⁊ virilius deberet hereſibus reſiſtere. ⁊
fidē catholicā defendere q̄ p̄deceſſor ſuus. q̊ i
facultate theologica oīno fuit ignarus: ergo
fauendo hereſibus ⁊ heretice prauitati necnō
ip̄is hereticis: dānabilior eſt cēſendus q̄ p̄de
ceſſor ſuus. ⁊ p ꝯñs nō ſūmus pōtifex: ſ͡z imus
Secūda pars pōtifex eſt merito noiandus. Amplius iſto no
mine nō re b̄ndictus peior eſt hereſis auctor:
q̄ fuerit p̄deceſſor ſuus: q: ſimpliciter conatur
totā fidē catholicā ponere i volūtate ⁊ diſpo⸗
ſitione ſua ⁊ ſucceſſoꝝ ſuorū: ſic̄ in quadā con
ſtitutione imo verius deſtitutione quā ordini
frm̄ minoꝝ vt fert̄ tenēdam impoſuit: indicat
manifeſte. Que quidē deſtitutio p̄fatam here
ſim retro ſeculis inauditā continens talis eſt
Diſtrictius inhibemus ne poſtq̄ ſup negocio
fidei q̄ſtio ſeu dubitatio aliqua ſup q̄ ſunt opi
niones aduerſe vel diuerſe deducta fuerit ad
ap̄lice ſedis examē. quiſq̄ ex tūc alterutrā par
tem declinare eligere vel approbare p̄ſumat.
ſ͡z ſup ea ſedis eiuſdē iudiciū ſeu declaratio ex
pectet̄: Hec v̄ba eius veneno plena. Ex q̊bus
exp̄ſſe ſequit̄ q̄ nulli reuelato a deo ſi ſuper eo
moueat̄ q̄ſtio ſeu dubitatio corā papa. de quo
etiā pn̄t eē opiniones diuerſe et aduerſe. deb͡z
aliq̊s frater minor: nec p ꝯñs aliquis xp̄ianus
firmiter adherere. Quia nō debet ſm̄ p̄fatam
deſtitutionē ſuā alterutrā partē eligere: deter
miare vel approbare: ſed volūtatē pape i hoc
expectare. Sed de oī reuelato a deo pōt q̄ſtio
mota deduci ad examē ſūmi pōtificis. ⁊ etia͡z
pn̄t eſſe opiniones diuerſe ⁊ aduerſe. g̊ nulli
tali reuelato a deo d͡z frater minor ⁊ per ꝯñs
nec xp̄ian⁹ an̄ ſniam ſūmi pōtific̄ firmit̄ adhe
rere. ſ͡z volūtatē ſūmi pōtific̄ total̄r expectare
Et idē pōt dici de articulis fidei ⁊ de oī ꝯtēto
in ſcriptura diua. Q: ſup quol͡z articulo fidei
⁊ ſup oī ꝯtēto i ſcriptura diua: pōt moueri q̄ō
et ad examen deduci ſūmi pontificis. ſup quo
pn̄t eē ēt opiones diuerſe ⁊ aduerſe. g̊ ſm̄ mā
datū iſtius: noie nō re b̄ndicti. xij. nulli artic̄lo
fidei in ſcriptura ſacra ꝯtēto: ſi ſup ea moueat̄
queſtio. q̄ ducat̄ ad examē ſūmi pontificis. et
ſup eo pn̄t eē opiniones diuerſe ⁊ aduerſe: d͡z
aliq̊s frater minor. nec p ꝯñs xp̄ian⁹ q̊cūq͡z quā
cūq͡z p̄tē determinare eligere vel approbare. q̄ō
eſt erroneū iniquū ⁊ blaſphemū. Nā ex eo ſeq̄t̄
igit̄ ſi talis queſtio: fuit deus ab eterno vel nō
vel ē xp̄iana fides v̄a vel nō. ⁊ ſic de alijs qui⸗
buſcūq͡z q̄ſtionib⁹ moueat̄ corā ſūmo pōtifice
cū pn̄t de hmōi q̄ſtione eē inter catholicos et
hereticos opiniones diuerſe ⁊ aduerſe: talis q̄
ſtionis nullus frater minor (⁊ eadē rōe null⁹
xp̄ian⁹) d͡z v̄itatē ꝯfiteri. donec ſūm⁹ pōtifex
ſuā declarauerit volūtatē. Q̄ō nō eſt aliud q̄
fidē nr̄a͡z total̄r i arbitrio hoīs ꝯſtituere. ⁊ q̊d
credere debeam⁹ ab eo expectare. Sed hoc ſa
pit hereſim manifeſtā cū dicat btūs Paulus
ap̄ls. i. Coꝝ. ij. Fides v̄ra nō ſit i ſapīa hoī͡z: ſ͡z i
v̄tute dei. Un̄ l͡z ille noie nō re b̄ndictus. xij. p̄
deceſſori ſuo: in doctrina heretica nūq̄ p̄tici⸗
paſſet: nec hereſes ip̄ius tanq̄ p̄p̄as defēdiſſ͡z
⁊ approbaſſet: tm̄ p̄pter iſtā ſolā hereſim cuius
eſt auctor inuētor ⁊ inſtitutor: eſt inter hereti
cos ꝯputādus: ⁊ ab oībus catholicis facta ip
ſius ſciētibus merito deteſtādus. cū dogmati
ſans cōtra fidē catholicā maxie ſciēter nō ſo⸗
lum a iure hūano: ſed etiā a ſcriptura ſac̄ ſit a
p̄te excōicatus. Etiā ſi eēt poſſibile q̄ āgelus
de celo doceret ꝯ̄ fidē dicēte btō paulo ad gal̄.
i. ſi nos aut āgel⁹ de celo euāgeliſet vobis pre⸗
terq̄ euāgeliſauimus vobis: anathema ſit. et
poſt. Si q̊s vobis euangeliſauerit: p̄ter id q̄ō
accepiſtis anathema ſit. Uerūtm̄ q: iſta here⸗
ſis cū p̄tinētijs ſuis: alijſq͡z noie nō re b̄ndicti.
xij. tangentib⁹ eſt in quodā ope ſpāli maiori a
me diffuſe tractata: diſcuſſa ⁊ reprobata. ideo
de ip̄a ad pn̄s nō plus me itromitto. S͡z ne p
lixitas odioſa ꝯpluribus tediū generet: h̄ finē
huic opuſculo in hoc loco concedo.

Compendij errorum Johan⸗
nis vicesimiſecundi finis.

OKAM

Varia

Opuſcu

La.